

SAVONIA

RAPORTIN TYYPPI - TUTKINNON TASO
KOULUTUSALA

KOREOGRAFIN ASSISTENT- TINA WEST SIDE STORY- MUSIKAALISSA

Näkökulmia koreografin assistentin monialisesta työnku-
vasta musikaaliproduktiossa

TEKIJÄ/T:

Elviira Fält

Koulutusala Kulttuuriala	
Tutkinto-ohjelma Tanssinopettajan tutkinto-ohjelma	
Työn tekijä(t) Elviira Fält	
Työn nimi KOREOGRAFIN ASSIS-TENTTINA WEST SIDE STORY- MUSIKAALISSA Näkökulmia koreografin assistentin monialaisesta työnkuvasta musikaaliproduktiossa.	
Päiväys 10.6.2021	Sivumäärä/Liitteet 40/1
Toimeksiantaja/Yhteistyökumppani(t) Savonia- ammattikorkeakoulu, Kuopion kaupunginorkesteri ja Kuopion konservatorio	
<p>Tiivistelmä</p> <p>Tämä opinnäytetyö avaa näkökulmia koreografin assistenttina toimimisesta West Side Story -musikaalissa. Työssä havainnoidaan koreografin assistentin työtehtäviä sekä assistentin roolin monialaisuutta. Musikaaliproduktio oli Kuopiossa uusi ja se toteutettiin Kuopion kaupunginorkesterin, Kuopion konservatorion ja Savonia-ammattikorkeakoulun kulttuurialan välisenä yhteistyönä. Opinnäytetyön tavoitteena on tuoda esille, kuinka monipuolinen ja tärkeä koreografin assistentin työ oli tässä produktiossa.</p> <p>Opinnäytetyö on tehty havainnoiden produktion etenemisprosessia sekä työn tekijän omia kokemuksia koreografin assistentin työtehtävistä. Opinnäytetyössä pohditaan assistentin työtä ja kokemuksia viitaten työn tekijän omaan tanssitaustaan, mielenkiinnon kohteisiin, jazztanssin historiaan, tanssinopettamiseen sekä tekijän tulevaisuuteen tanssin kentällä. Opinnäytetyössä tarkastellaan työprosessiin vaikuttaneita vaiheita ja käännekohtia. Merkittävimmän käännekohdan produktiolle aiheutti Covid-19 –pandemia, mistä johtuen suurmusikaali jouduttiin perumaan ja muuttamaan pienen yleisön konsertiksi ja tanssivideoksi.</p> <p>Produktion ja assistentin työ kehitti tekijän omaa pedagogista- sekä taiteellista osaamista. Huomionarvoista on, että koreografin assistenttina musikaaliproduktiossa toimimisesta ei ole paljon kirjoitettu. Tämä prosessi toi uusia näkökulmia ja mielipiteitä assistenttina toimimisesta tanssin alalla.</p>	
Avainsanat musikaaliproduktio, jazztanssi, koreografin assistentti, työtehtävät, kokemukset	

Field of Study Culture	
Degree Programme Degree Programme in Dance Pedagogy	
Author(s) Elviira Fält	
Title of Thesis ASSISTANT CHOREOGRAPHER IN WEST SIDE STORY MUSICAL Perspectives on the multidisciplinary job description of the Assistant Choreographer in a musical production	
Date 10.6.2021	Pages/Appendices 40/1
Client Organisation /Partners Savonia University of Applied Sciences, Kuopio City Orchestra and Kuopio Conservatory	
<p>Abstract</p> <p>This thesis opens up perspectives on acting as an Assistant Choreographer in West Side Story musical. The work observes the tasks of a choreographer's assistant and the multidisciplinary nature of the assistant's role. The musical production was new in Kuopio and was implemented as a collaboration between the Kuopio City Orchestra, the Kuopio Conservatory and Savonia University of Applied Sciences field of culture, music and dance. The aim of the thesis is to highlight how versatile and important the work of the choreographer's Assistant was in this production.</p> <p>The thesis has been made by observing the progress process of production and the author's own experiences of the job of assistant choreographer. The thesis considers the work and experiences of the assistant, referring to the author's own dance background, interests, history of jazz dance, dance teaching and the author's future in the field of dance. In the thesis, the stages and turning points that influenced the work process are examined. A significant turning point for production was caused by the Covid-19 pandemic, which resulted in the musical having to be canceled and turned into a concert and dance video for a small audience.</p> <p>The musical production and work of the assistant developed the author's own pedagogical and artistic skills. It is noteworthy that not much has been written about working as a choreographer's assistant in musical production. This process brought new perspectives and opinions on working as an assistant in the field of dance.</p>	
<p>Keywords</p> <p>musical production, jazz dance, assistant choreographer, work assignments, experiences</p>	

SISÄLTÖ

1	JOHDANTO	8
2	TAUSTA.....	9
2.1	Musikaalin ja musiikkiteatterin historiaa	9
2.1.1	Tanssi teatterissa ja elokuvissa	9
2.1.2	West Side Story- musikaali ja sen koreografia	10
2.2	Historiaa.....	11
2.3	Jazztekniikoiden tausta.....	11
2.4	Oma taustani.....	12
2.4.1	Minä ja jazztanssi	14
2.4.2	Minä ja musikaalit	15
2.4.3	Omaan roolityöskentelyyn vaikuttanut tekijä	16
3	PRODUKTIO.....	18
3.1	West Side Story Kuopiossa	18
3.2	Koreografi Sirpa Möksy.....	19
4	ASSISTENTTI	20
4.1	Yleisesti.....	20
4.2	Valinta assistentiksi	21
4.3	Assistentin työn monialaisuus	21
4.4	Assistentin työtehtävät	22
4.5	Tanssijan rooli	24
4.6	Tanssijan vaatteet.....	26
5	HARJOITUSKAUSI.....	27
5.1	Harjoituksissa	27
6	SUURMUSIKAALI MUUTTAA MUOTOAAN	30
6.1	Esitykset.....	30
6.2	Vastoinkäymiset.....	30
6.3	Uusia suunnitelmia.....	31
6.4	Tanssit videolle	32
6.5	Valmis video	36
7	POHDINTA.....	37
	LÄHTEET.....	39

1 JOHDANTO

Tässä opinnäytetyössä raportoin omaa osuuttani West Side Story musikaali produktiossa, koreografin assistenttina toimimisesta. Kerron harjoituskauden etenemisestä ja sen eri vaiheista sekä omista tehtävistäni. Havainoin koreografin assistentin työtehtäviä sekä assistentin roolin monialaisuutta. Mikä oli assistentin rooli ja merkitys produktio kokonaisuuteen nähden? Mitä tämä edellytti minulta sekä, kuinka edisti omaa osaamistani tanssijana, opettajan ja koreografinä.

Keväällä 2021 esitettävä West Side Story- musikaali on uudenlainen kolmen tahon yhteistyö projekti, Kuopiossa. Musikaaliproduktio toteutettiin Kuopion kaupunginorkesterin, Kuopion konservatorion ja Savonia-ammattikorkeakoulun kulttuurialan välisenä yhteistyönä. Koreografinä musikaalissa toimi Sirpa Möksy ja minä hänen assistenttina. Produktion etenemisen merkittävä käännekohta oli Covid-19-pandemia, tässä työssä avaan sen vaikutusta kokonaisuuteen.

Aiheeksi opinnäytetyölle valikoitui tämä, koska tiesin olevani koko kevään 2021 kiinni kyseisessä musikaali produktiossa. Tuntui luontevalta koostaa tämä koreografin assistentin työ opinnäytetyöksi, koska tulen sen parissa viettämään aikaa. Halusin pohtia assistentin työtä ja kokemuksia viitaten omaan tanssitaustaan, mielenkiinnon kohteisiin, jazztanssin historiaan, tanssinopettamiseen sekä tekijän tulevaisuuteen tanssin kentällä. Harjoitusten edetessä alkoi hahmottua itse assistentin työ ja siitä riitti itselle pohdittavaa ja kirjoitettavaa, siksi valitsin opinnäytetyön kuvakulmaksi juuri näkökulmia monialaisesta assistentin työnkuvasta.

Tällä työllä haluan avata koreografin assistentin työnkuvaa ja kertoa siitä hyvin monipuolisesti sekä omakohtaisesti, käyttäen West Side Story- musikaaliproduktion harjoituskautta apuna. Koreografin assistenttina toimimisesta musikaaliproduktiossa ei ole paljon kirjoitettu, joten haluan tuoda oman näkökulmani ja mielipiteen esille.

2 TAUSTA

Tässä luvussa kerron taustaa jazztanssille, musikaaleille, omalle tanssitaustalle, mielenkiinnonkoh- teille ja tekijöille, jotka vaikuttavat omaan tekemiseen. Pohjustan näin tulevaa työtäni koreografin assistenttina, jotta voin pohtia mitkä tekijät vaikuttavat mihinkin.

2.1 Musikaalin ja musiikkiteatterin historiaa

Musikaali voi olla näytelmä tai elokuva, jossa teatterin toimintaan ja dialogiin on lisätty kunkin ajan viihdemusiikin tyyliä toteutettuja laulu- sekä tanssinumeroita. Musikaali tuo meille jokaiselle eri mielikuvia, joillekin se on musiikkia toisille tanssia ja röyhelövaatteita. Mistä musikaalit sitten oikein juontavat juurensa? Itse asiassa niiden juuret juontavat erittäin kauas historiassa, sillä jo muinaiset kreikkalaiset ja roomalaiset järjestivät viihdetarkoitukseen erilaisia esityksiä, joissa elementteinä oli laulu ja tanssi. (Labyrinth 2019.)

Modernimpaan suuntaan musikaalit muuttuivat Amerikassa. Näissä esityksissä otettiin rohkeasti mu- kaan jo hyvin erilaisia elementtejä verrattuna entiseen. Yhdysvalloissa ja nimenomaan New Yorkin kuuluisalla Broadwayllä saivat alkunsa nopeatempoiset, erilaisia tunteita pursuavat, äärimmäisen viihdyttävät ja toisinaan hiukan dramaattiset musikaalit. Amerikkalaisissa musikaaleissa saatettiin jo 1800-luvun lopussa nähdä esimerkiksi tanssijoita, kuorotyttöjä ja jopa koomikoita. Musikaalit alkoivat kerätä suosiota osakseen tasaiseen tahtiin tulevina vuosikymmeninä. Broadwayn musiikista tuli kansan keskuudessa kuumaa tavaraa 1950-luvulla, uusinta tuotantoa odotettiin hartaasti jokaisen kauden alussa. Tältä aikakaudelta on peräisin nykyään klassikkomusikaalin maineeseen päässyt mestariteos West Side Story sekä My Fair Lady. (Musikaalien historiaa 2016.)

2.1.1 Tanssi teatterissa ja elokuvissa

1920-luvulla amerikkalaisten Broadway kukoisti ja sekä mustat että valkoiset steppaajat sekä tanssi- jat esiintyivät lavalla tähtinä. Steppitanssissa painotetaan musiikin rytmittelyyn, stepissä tanssijoilla on jalassa steppikengät. Steppikengät ovat nahkakengät, joiden pohjaan, päkiän ja kantapäähän koh- dalle on kiinnitetty yleensä alumiiniset raudat. Steppitanssi syntyi lattiaan naputtelemalla korostaen jazzmusiikin rytmejä, tärkeä perusta steppitekniikassa on nilkan rentous ja tarkka hallinta. Liikesa- nasto kehittyi sieppaajien keksimistä uusista askeleista ja tanssityyleistä. Adele ja Fred Astaire olivat Broadwayn tunnetuimpia sisarus tähtitanssijoita (Makkonen 1996 ,174). 1920-luvun tunnettu höy- hen, kimallus ja glamour näky myös lavalla tyyliä. Yksi tämän ajan tanssiohjaaja oli Ned Wayburn, hän loi Ned Wayburn Institute of Dancing- tapahtuman, joka koulutti kuoro tanssijoita hänen esitys tyyliään varten muun muassa New Yorkissa sekä Chicagossa lavoille. Wayburn otti myös kunnian tanssijätähden urasta, mukaan lukien Adele ja Fred Astaire. Wayburnin käytti paljon tyyliä jazz- kävelyä, jossa hartiat ja lonkat liikkuvat yhdessä. Tämä tyyliä kävely on kulkenut sukupolvien ajan ja näkyy edelleen jazztanssi tuntien tekniikassa. (Guatino & Oliver 1996, 153.)

30-luvun lamavuosina elokuvat olivat suosittua viihdettä ja steppi niiden suosituin tanssilaji. As- tairenin sisarusten lisäksi kuuluisa elokuva tanssijoita olivat Gene Kelly ja Bill Robinson, jonka tun- nettu lapsitähti pari filmeissä oli Shirley Temple. Tanssi numeroilla ei suoranaisesti vielä ollut yhteys juoneen vaan ne pidettiin viihdyttävänä ja taidollisena osana esitystä. (Makkonen 1996, 174.)

Äänielokuvien keksimisen jälkeen, 1920-luvun lopulta Hollywood alkoi tuottaa ensimmäisiä musikaalielokuvia. Filmejä varten alettiin säveltää, kirjoittaa ja koreografoida ja näin luomaan musikaaleja valkokankaalle. Elokvien ja musikaalien hyvin erilaiset aiheet antoivat koreografioiden käyttää ja muokata keskenään erilaisia tanssityylejä kuten, baletti, steppi, kansantanssit sekä modernia tanssia. Koreografit sommittelivat tansseja sekaisin ja myös viihteelliseen muotoon. Elokvissa hyödynnettiin suuria jopa satojen tanssijoiden näyttäviä joukkokohtauksia, niillä ja yllättävillä kuvakulmilla sekä monistus tekniikoilla saatiin aivan uudenlaisia elokuvakokemuksia katsojille. (Makkonen 1996, 175.)

2.1.2 West Side Story- musikaali ja sen koreografia

West Side Story on musikaali, jossa tanssilla on iso ja vahva merkitys koko esityksen kannalta. Alkuperäisen produktion ja neljä vuotta myöhemmin esitetty elokuvan koreografiasta vastasi Jerome Robbins ja apuna toimi Robert Wise. Jerome Robbins oli amerikkalainen koreografi, ohjaaja, tanssija ja teatterin tuottaja. Jerome nuoruudessa lopetti koulunkäynnin lukion jälkeen ja alkoi toimina koko-aikaisena tanssijana. Hän tanssi monissa rooleissa balettia, vahva balettitekniikka säilyi, vaikka häntä alkoi innostaa moderni- sekä jazztanssi ja brodwai. Jerome Robbins aloitti uransa Broadwayn kuorossa, mukana teoksissa The Straw Hat Revue ja Keep Off the Grass, kaikki Balanchinen Georgen koreografioita. Robbins liittyi amerikan balettiteatteriin vuonna 1940 ja tanssi monia rooleja solistina. Häntä kuvattiin luonnoliseksi tanssijaksi, ohjaajana häntä kehuitiin taidosta luoda musiikkikomedia baletteja. (Vaill 2001.)

Jerome Robbinsin tunnetuimmassa teoksessa West Side Story hän vaati hahmoilta vahvaa osaamista niin laulun, näyttelmissä että tanssin osalta. West Side Storyn liikekielessä näkyy vahvasti balettiin pohjautuva tekniikka, mutta myös jazztanssin perinteiset piirteet. Mies tanssijoiden isot hyyt ja temput sekä naistanssijoiden lanteen heiluttelu ja koroilla tanssiminen, on osa West Side Storyn tanssia. Robbins oli aivan uuden edessä luodessaan liikettä ja tarinaa West Side Story teoksessa, kunkin kohtauksen siirtymät olivat hahmojen luonnollisesta liikkeestä kehitettyjä. Siirtymät musiikkiluvuista kohtauksiin olivat sujuvia ja luonnollisia, mikä oli suuri poikkeama 1920-luvun hyvin paikallaan olevista ja hitaista "poseista" eli asennoista. Robbinsin apurina toimi Peter Gennaro, joka koreografioi kappaleet Amerikka ja Mambo. Itse Jerome Robbins koreografia tunnetaan parhaiten West Side Story teoksen kappaleesta "Cool". (Guarino & Oliver 2014, 157.)

Koreografina ja ohjaajana Jerome Robbinsia kuvaillaan kurinalaiseksi mutta silti tanssijat/näyttelijät, jotka hänen kanssaan työskentelivät, kehuivat häntä paljon. Tämä tulee esille dokumentissa, jossa kerrotaan näyttelijöiden ja tanssijoiden kokemuksia West Side Story musikaalia sekä elokuvaa tehdessä. Hauska yksityiskohta, jota Robbins käytti ohjatessa ja koreografioidessaan, hän jakoi jengit sharksit ja jetsit oikeasti omiin jengeihinsä harjoittelemaan. He eivät saaneet nähdä toisiaan, jotta luotaisiin oikeasti tunnelma kahdesta kamppailevasta jengistä. (Cinephile 2020.)

West Side Story on Arthur Laurentsin kirjoittama musikaali. Musiikit on säveltänyt Leonard Bernstein ja laulut on sanoittanut Stephen Sondheim. Alkuperäinen tuottaja, koreografi ja ohjaaja on Jerome Robbins. West Side Story -musikaalin ensi-ilta oli Broadwaylla 26. syyskuuta 1957. Neljä vuotta myö-

hemmin musikaalin pohjalta valmistui samalla nimellä musiikkielokuva, vuonna 1961. Elokuvan ohjasivat Jerome Robbins sekä Robert Wise ja tarinan sovitti valkokankaalle Ernest Lehman. (Sinisalo 2018.)

West Side Story sai aikanaan suurta suosiota ja olikin aikansa yksi suosituimmista musikaaleista. Sitä esitetään edelleen ympäri maailmaa, mutta tarkoin säädöksiin millaisena sen saa esittää. Suomessa West Side Story sai ensi-iltansa 1962 Svenska teatern i Helsingforsissa, jonka jälkeen sitä on esitetty monissa Suomen ammatti- sekä harrasteteattereissa. ”West Side Story musikaali on tunnettu ja vanha mutta silti jaksaa yllättää toimivuudellaan joka kerta”, toteaa Sinisalo artikkelissaan. (Sinisalo 2018).

West Side Storyn tarina sijoittuu 1950-luvun puolivälin New Yorkiin. Kaksi jengiä, Jetsit ja Sharksit, puolustavat alueitaan ja omaa kulttuuriaan. Kuitenkin kaksi eri puolelle kuuluvaa, puertoricolainen Maria ja amerikkalainen Tony, kohtaavat ja rakastuvat toisiinsa tulisesti, rajoista ja reviiereistä välittämättä. Aina rakkauskään ei auta estämään vihanpitoa ennakkoluulojen kärjistyessä. Tony ja Maria eivät voi estää rakkauttaan ja tarina saa traagisen lopun. West Side Story on ikään kuin moderni versio Romeosta ja Juliasta, ja se kertoo samalla tarinaa kahden eri kulttuurin kohtaamisesta. (Sinisalo 2018.)

2.2 Historiaa

Mustia orjia vietiin 1500-luvulta alkaen Afrikasta Pohjois-, Keski- ja Etelä-Amerikkaan. Yhdysvalloissa mustien orjien ei ollut helppoa säilyttää oman kulttuurin tapoja, kuten afrikkalaista vahvaa tanssiperinnettään. Afrikassa tanssi ei ollut muusta elämästä poikkeava toiminto, se liittyi ihmisen jokapäiväiseen elämään. Afrikkalaiseen tanssiin keskeisesti liittyvät piirteet olivat muun muassa, lähellä maata polvet koukussa tanssiminen, jalat tukevasti maassa ”maadotus”, painonsiirto, eri ruumiinosien liike ”isolaatio” sekä musiikin ja tanssin koko ajan toisiinsa vaikuttaminen, musiikkiin liittyi aina tanssi ja päinvastoin. Jazztanssin varhaisimmat juuret ovat afrikkalaisessa tanssissa, joka kehittyi Yhdysvalloissa mustien orjien tansseista. Jazztanssi on saanut myös vaikutteita jazzmusiikkiin liittyvistä seurataansseista, karibialaisista ja latalais-amerikkalaisista tansseista sekä länsimaalaisesta baletista ja modernista tanssista. Yhdysvalloissa 1950-luvulla baletista ja modernista tanssista vaikutteita saanutta jazztanssia alettiin kutsua nimellä modern jazz dance, eli moderni jazztanssi. Modernista jazztanssista voidaan erottaa useita eri jazztanssitekniikoita. (Makkonen 1996, 169-170.)

2.3 Jazztekniikoiden tausta

Koska jazztanssi oli tanssimuotona muista paljon vaikutteita ottava, on jazztekniikoita kehittyneyt ajan saatossa monia, tässä niistä tunnetuimpien tekijöiden nimiä ja taustaa.

Yhtenä ensimmäisistä modernista jazztanssista eriytyneestä jazztanssityylin luojasta pidetään Jac Colea. Colen kehittelemässä tyylissä keskeistä oli liikkeiden virtaavuus sekä eri vartalonosien isolatiot eli erittelyt. (Makkonen 1996, 171). Jack Cole kutsutaan myös teatteri jazztanssin isäksi. Jälkikäteen hänen tyyliään on kutsuttu myös nimellä teatraalinen jazztanssi. Colen tyylin ominaispiirteitä olivat myös monimutkaiset rytmimallit, pudotettu painopiste niin, että liikutaan koko ajan polvet koukussa, pliessä. Leveän ja matalan plien käyttö toisessa sekä neljännessä asennossa, niin että jalat ovat

isossa leveässä asennossa tai toinen edessä ja toinen takana väliin jätetään isosti tilaa. Yleistä oli myös soturin kaltainen vahvuus ja viiltävän kylmä tuijottava katse. (Guarino & Oliver 2014, 82.)

1940-luvulla länsi-intialaiset ja latinalais-amerikkalaisettanssin vaikutteet sulautuivat jazztanssiin. Ne vahvistivat jazztanssin maanläheisiä ja primitiivisiä sävyjä. Tummaihoiset tunnetut koreografit sekä antropologit Katherine Dunham ja Pearl Primus toivat omia etnisiä löydöksiä esille teoksissaan ja liittyivät modernin jazztanssin liikesanastoon. (Makkonen 1996, 172.)

Monet jazztanssin tekniikat on nimetty niiden kehittäjän ja opettajan mukaan. Tunnettuja sellaisia ovat esimerkiksi Mattox-tekniikka, Luigi-tekniikka, Fosse-style ja Simonson- tekniikka. Mat Mattoxin kehittämän jazztanssi tekniikan keskeiset piirteet ovat eri ruumiinosien keskinäinen liikekoordinaatio, monet keskilattialle suunnitellut sarjat, jossa työestetään juuri eri ruumiinosien ulottuvuuksia sekä napakat ja terävät aksentoidut liikesarjat. Eugene Louis Facciuton eli Luigi- tekniikan kehittäjä. Elementtejä on jatkuva ja venytetty liike, joka vaatii tanssijalta vahvaa lihaskontrollia sekä korostaen pystysuoraa pidennettyä vartaloa. (Makkonen 1996, 172.)

Robert Louis Fosse, paremmin tunnettu Bob Fosse, on luonut oman jazztanssityylin. Ominaispiirteitä Fosse-tyylille on lantion vahva eteenpäin työntö, kulmikkaat ja käännetyt kädet sekä jalat esimerkiksi liioitellusti sisäänpäin käännetyt, musiikin iskujen aksentointi eri ruumiinosilla esimerkiksi pään käännöksellä sekä lisäksi ominaisia elementtejä esityksissä olivat hatut, kepit ja hanskat. Fosse-tyylin tunnusmerkit ovat tulleet eniten tutuksi Bob Fossen koreografioiduista Broadway-teoksistaan, esimerkkinä Rich Man 's Frug teoksesta Sweet Charity (1966). (Guarino & Oliver 2014, 97-102.)

Yksi kuuluisimmista tanssija- koreografeista on amerikkalainen Alvin Ailey. Hän itse tummaihoisena ja avoimesti homoseksuaalina toi emotionaalisesti vahvan ja suoran ulosannin teoksissaan, pohjautuen usein mustan väestön tunteisiin ja kohtaloihin. Alvin perusti oman Alvin Ailey American Dance Theatre- ryhmän, jonka tanssijat olivat aluksi kaikki mustia. Tanssijoiden lantiot liikkuvat irtonaisesti, mutta ylävartalo, kannatettu pää ja kädet kurkottivat yleensä ylöspäin. Aileyn tunnetuimpia koreografioita ovat Revelations ja Cry sooloteos, joka on tehty tanssija Judith Jamisonille. (Makkonen 1996, 172.)

2.4 Oma taustani

Aloitin oman tanssi matkani 3-vuotiaana lastentanssin parissa Balettikoulu Hannele Suomalaisella Tampereella vuonna 2001. Lasten Tanssitunnit olivat pohjustusta baletin alkeisiin, minulla ei ollut ajatusta mitä on baletti ja haluan tanssia sitä, vaan pikemminkin koittaa jaksaa seurata opettajaa. Halusin jatkaa kuitenkin harrastusta, koska jo pienenä pidin joulu- sekä kevät esityksistä. Jos tunneilla en jaksanut keskittyä, lavalla pistin ihan parasta ja nautin esiintymisestä. Minua ei jännittänyt esiintyminen, päinvastoin en olisi halunnut lavalta pois.

Baletti lajina haastoi keskittymistäni, etenin ja kehityin siinä sinnikkäästi. 11-12- vuotiaana sai valita baletin ohelle muita tanssilajeja. Valitsin lisäksi jazztanssin sekä showtanssin. Jazztanssin opettajanani toimi pitkään Mönzi Kurbanali, jota saan kiittää omasta jazztanssitekniikan pohjasta. Baletin liikekielestä jazztanssiin siirtyminen oli aluksi takkuilevaa, mutta muutaman vuoden jälkeen uudet

ulottuvuudet kehossa tuntui ja kehityin sekä kiinnostuin jazztanssin elementeistä yhä enemmän. Hyvin luonnolliselta tuntuva eläytyminen baletti esityksissä tuli esiin myös jazz- sekä showtanssinumeroissa. Toki klassisen baletin herkkä elekieli sai vastakohtaan räväköissä jazznumeroissa, mutta niissä esiintyminen tuntui hyvin luontevalta. Pääsinkin esittämään muutamia soolotanssija rooleja sekä vahvoja jazztanssija rooleja esityksissä, opettajat huomasivat minun esiintymisen palon.

Tanssin harrastaminen ei ole aina ollut ruusuilla tanssimista. Vaikeina teini aikoina oli jäädä koko tanssin harrastus, mutta onneksi äiti ja opettajat saivat puhuttua jatkamaan tanssin harrastamista. Oma osaamisalueeni ei ollut erittäin vahva missään, mutta opin monipuolisesti monesta tanssilajista ja minulle syntyi mukautumiskyky moneen lajiin. Minua alkoi lukioikäisenä kiinnostaa valtavasti ottaa selvää monesta tanssilajista, ja kävinkin aika ajoin kokeilemassa muita tanssityylejä muiden tanssikoulujen yksityistunneilla. Lukion loppupuolella alkoi itää innostus ammattitanssijan urasta, joten ajattelin että hyvä kokeilla monenlaista ja opetella olemaan monipuolinen tanssija.

Lukion jälkeen oli valittava jatko-opintopaikka. Harrastin edelleen melkein kahdeksan tuntia viikossa tanssia ja vaikka lukio opiskelu ei kiinnostanut, tanssissa motivaatio kasvoi. Jazztanssiopettajani mainitsi tanssijan jatko-opinnoista ja lukion opinto-ohjaajan kanssa keskustelimme tanssin alalle jatkokoulutautumisesta. Mielessäni oli tuolloin vahvasti haave tanssijan ammatista, eikä opettajan osuus kiinnostanut lainkaan. Minulla oli hiukan kokemusta lastentanssituntien sijaisuuksista, ja toki viihdyin lasten seurassa, mutta opettaminen pelotti minua silti joka kerta. Yhteishaussa hainkin vain tanssin alan opintoihin. Ensimmäiseksi hain Tampereen konservatorion toisen asteen tanssijan koulutukseen. Kävin pääsykokeissa ja etenin muutaman vaiheen eteenpäin, mutta valintaa tai paikkaa tähän kouluun ei kuitenkaan tällä kertaa tullut. Olin toki harmissani, mutta tiedostin että tarvitsin vielä varmuutta omaan tekemiseen.

Hain samana vuonna (2017) yhteishaussa Savonia-ammattikorkeakoulun Tanssinopettajan tutkinto-ohjelmaan. Pääsykokeisiin ei ollut sen isompia ennakkotehtäviä ja ajattelin, että kokemuksia pääsykoetilanteista olisi hyvä saada. Toki kouluun pääsy oli mielessä ja jatko-opinnot kiinnostivat, mutta totta puhuen en laittanut itselleni mitään odotuksia tähän kouluun pääsemisestä. Pääsin loppuvaiheisiin asti ja tiesin siis odottaa kesäkuussa joko hylättyä tai hyväksytyä tulosta. Mielessäni oli tuolloin vahvasti vain tanssijan ammatti ja protestoin vähän tämänkin koulutuksen pedagogisten opintojen puolta, joka olisi tiedossa. Ilouutinen tuli ja pääsin sisään kouluun. Tietenkin otin paikan vastaan, vaikka opettaminen ei minua kiinnostanut ja ajatus opinnoista pelotti. Saisin kuitenkin treenata ammattitasoisessa tanssinopetuksessa ja tanssia paljon, sitähan halusin.

Vaikka tanssin opettaminen ei aluksi ollut minun isoin mielenkiintoni, tiesin kyllä vahvan luontaisuuden esimerkiksi lasten kanssa olemisesta, eikä minua jännittänyt nuortenkaan kanssa oleminen. Jännittävin ja ehkä itselle päänvaivaa tuotti hyvänä opettajana oleminen ja vastuullisuus tanssitekniikan harjoittamisesta. Kuitenkin jo ensimmäisen opiskeluvuoden aikana rohkaistuin ja tajusin, että tässä koulutuksessa minä varmasti oppisin opettajuudesta. Erilaisten harjoittelujaksojen myötä oma opettajuus vahvistui ja oivalsin asioita. Kun tajusin että opin opettajuuden ytimen, innostuin mitä kaikkea tämä koulutus tuo minulle ja mitä mahdollisuuksia saan koulutuksen myötä. Tajusin, että saatuani paperit tanssinopettajana eli pedagogina, saan työskennellä tanssin parissa monilla eri osaamis- ja

työalueilla. Tanssi on minulle iso intohimo ja sen ympärille linkittyy paljon; tanssiminen, opettaminen, lavalla esiintyminen, koreografointi ja taide.

2.4.1 Minä ja jazztanssi

Oma innostus jazztanssille syntyi vasta lukio ikäisenä, toki jazztanssin alkutaipaleella huomasin omat tanssilliset vahvuuteni löytyvän paremmin jazztanssista, verrattuna esimerkiksi nyky- tai balettitanssiin. Yksi yleisin jazztanssin elementti on syvän plien käyttö ja maadottuminen, matalalla polvet koukussa, liikkuminen eri asennoissa. Syvän plien käytön opittua ja oivallettua omasta jazztanssista tuli helpompaa ja matalalla liikkuminen luonnistui. Lonkan aukikierto, eli kuinka paljon jalka kääntyy ja pyörii lonkkamaljassa, on usein tanssijalle ominaista. Harjoittelemalla voi kehittyä, mutta esimerkiksi minulta liikkuvuus löytyy luonnostaan, joten monet jazztanssin ominaisliikkeet tuntuivat helpolta. Isolaatiot ja eri ruumiinosien aksentointi kiinnosti minua jo jazztanssin alkutaipaleella, sen monialaiset yhdistelmät sekä itsensä haastaminen eri isolaatioihin. Perinteinen jazzmusiikki, joka on siirtynyt sivuun pop-musiikin yleistymiseen jazztanssitunneilla, on itselle tärkeässä osassa jazztanssia. Kuten jazztanssin historiassa, musiikki ja tanssi kulkivat käsikädessä. Perinteinen jazzmusiikki tukee monia jazztanssi liikkeitä, ja itse opettajana käytän jazzharjoitteissa perinteistä jazzmusiikkia.

Olen kokeillut monia jazztanssin historian tunnettuja jazztanssitekniikoita, kuten Mattox, Simonson ja Cole. Mat Mattoxin tekniikkaa olen opetellut jo nuorempana, mutta sisäistänyt sen vasta ammattiotinto aikoina. Savonia-ammattikorkeakoulun jazztanssiopettajano Sirpa Möksy, opetti tekniikan peruselementit ja kertoi aina tarkasti liikkeiden ja tekniikan historiaa. Mattox tekniikka vaati itseltäni pitkää keskittymistä, mikä ei aina ole minulle helppoa. Joka kerta harjoitteet asettuivat helpommin kehooni, ja nyt opettajuuden myötä olen löytänyt monista harjoitteista hyviä liikkeitä omaan repertuaariini. Olen myös itse tanssijana saanut kehuja muilta opettajiltani, että Mattox- tekniikka näyttää helpolta minun kropassani ja tekemänäni.

Yksi eniten minuun vaikutuksen tehnyt jazztanssin historian nimistä, on ehdottomasti Robert Louis Fosse, Bob Fosse. En osaa tarkkaan kuvailla sitä tunnetta, kun näkee tai pääsee itse tekemään Fosse- tyyliä. Niin kuin kaikilla jazztanssi suuntauksilla on omat ominaispiirteensä, mielestäni Fossen tyyli erottuu omalaatuisesti. Ihannoin Fossen tyyliä tehdä omista, niin sanotuista erilaisuuksistaan aivan oma juttunsa. Nuorempana muistan, kuinka nolostutti tehdä esimerkiksi Fosselle ominaisia pään aksentointeja, mielestäni näytin vain hassulta. Nykyisin rakastan aivan pienten Fosse-tyylisten yksityiskohtien lisäämistä niin omaan tekemiseen kuin opettamiseen; ne rikastuttavat tanssia sekä koreografointia.

Vaikka olen löytänyt jazztanssin historiasta ja tyyleistä, ne omat suosikkini, on mahtavaa kuinka runsas ja monipuolinen jazztanssi onkaan. Se tulee toki muuttumaan tulevaisuudessa, mutta itse tulen vahvasti pitämään kiinni historiasta ja perinteisestä jazztanssista, sekä opettamaan sitä taitoa eteenpäin. Toimiessa koreografin assistenttina West Side Story produktiossa, jazztanssilla oli iso omaa työtä. Jazztanssin historian ja tekniikoiden osaamisesta oli hyötyä assistentin työssä, mitä laajemmin tuntee oman tanssilajin, on varmempi opettamaan sitä.

Olen pitkään ollut suuri musikaalien kuluttaja. Olen nähnyt monet musiikkielokuvat, käynyt teatterissa katsomassa ja kuunnellut musikaali musiikkia. Jotenkin musikaaleissa on vaan kaikki kohdallaan. Musiikki, tanssi, ilmaisu, asut ja yleinen tunnelma. Nuorempana haaveilin, että voisipa elää elämää osana musikaalia. Olen käynyt teatterissa katsomassa muutamia tunnettuja musikaaleja kuten, Cats, Hair ja Cabaret- musikaalit.

2.4.2 Minä ja musikaalit

Löysin musikaalit ja teatterin syvemmin vasta tanssinopettajaopintojeni aikana. Ensimmäisenä opiskeluvuonna Savonia- ammattikorkeakoulussa, kävimme luokkalaisten kanssa kokeilemassa Kuopion kaupunginteatterin koe-esiintymiset vuoden 2018 esitys kattaukseen tulevasta Ronja Ryövärintytär lastennäytelmästä. Ajattelin kokeilumielessä, että hyvä käydä testaamassa miltä oikeat teatterin pääsykokeet näyttävät, en ajatellut pääsyä mukaan sen enempää, vaikka toki parhaani tein pääsykokeissa. Kuitenkin taidonnäytteeni oli oikea tähän teokseen ja minut valittiin seitsemästä tanssijasta muodostamaan ryhmään mukaan. Tämä uutinen ja mahdollisuus oli minulle tuolloin hyvin tärkeä ja en voinut kuvitella, että pääsisin osaksi teatteria.

Ronja Ryövärintytär teoksen ohjaajana toimi Miko Jaakkola ja koreografina Metsälintu Pahkinen. Tanssijoista yksi sen aikainen nelivuotinen, toimi koreografin assistenttina. Näin siis ensimmäistä kertaa hyvin läheltä mitä on työskentely koreografin assistenttina. Pahkisen tanssija assistentti hoiti hommansa erinomaisesti ja muistelin hänen toimintaansa omassa assistentin työssä.

Kokonaisuutena teatteriprosessi oli minulle alkuun hyvin jännittävä kokemus, ja minulle aukesi aivan uusi maailma. Opin kuitenkin nopeasti teatterin tavoille ja nautin harjoitusajasta sekä esityksistä, valtavasti. Ronja Ryövärintytär teos lämmitettiin uudelleen myös syksyn 2018 esityskalenteriin.

Vaikka ennen kyseistä teatteriproduktiota olin esiintynyt monissa tanssikoulun kevät- ja joulunäytöksissä ja muutenkin huomannut, että esiintyminen on suurin intohimoni tanssissa. Oli tämä jotain aivan erilaista ja avasi tanssijan työtä minulle. Itse esitykset ja lavalla yleisön edessä tanssiminen sai aina adrenaliinin virtaamaan ja jokainen esitys toi uutta intoa. Harjoitus kaudella pääsimme työskentelemään näyttelijöiden kanssa ja opimme heiltä itse eläytymiseen ja näyttelyyn vinkkejä. Oli mahdava nähdä itse näyttelijät työssään ja huomata kuinka itse rohkaistui vielä enemmän eläytymiseen.

Matkani Kuopion kaupungin teatterilla ei suinkaan loppunut Ronjaan, vaan meidän vuosikurssimme pääsi mukaan keväällä 2019 ensi-iltansa saamaan Federico Garica Lorcan kirjoittamaan Bernarda Alban talo näytelmään. Ohjaajana toimi Anne Rautiainen ja koreografina Kaari Martin sekä musiikista ja äänisuunnittelusta vastasi Teho Majamäki. Tämä teos oli aivan erilainen kokemus kuin lastennäytelmä Ronja. Tanssityyliin vaikutti paljon flamenco-tanssi, joka taas oli itselle aivan uusi aluevaltaus. Tällä kertaa harjoituskausi tuntui jo rutiinilta, olihan talo ja työporukka entuudestaan tuttu. Nautin kovasti ajasta teatterilla ja se alkoi tuntua jo hiukan kuin toiselta kodilta. Eri produktio, tiimi ja ohjaaja, joten asioita tehtiin eri lailla, mutta silti tiesin jo entuudestaan millaista, on tanssijan työ teatterissa. Harjoituskaudella jokaiset päivät olivat pitkiä, aikatauluissa pitää olla tarkka ja vaikka istut katsomossa seuraamassa pitää olla valppaana. Nautin kovasti näyttelijöiden kanssa työskentelemistä, heiltä oppii paljon ja jokainen treeni päivä on erilainen.

Näistä kahdesta kokemuksesta teatterissa tanssijana työskentelystä, minulle iski kova into jatkaa kenties joka päivä opintojani teatterin sekä näyttelemiseen. Tiedostin myös, kuinka tanssijan työ voi ulottua hyvin monialaiseksi. Kuinka eläytyminen ja jonkun roolin esittäminen ja kehon liikkeellä sekä tanssimalla, tuntui luonnolliselta.

Kolmantena opiskeluvuotena olimme luokkamme kanssa mukana musikaalikonsertti produktiossa, nimeltä Seasons Of Love. Tässä yhteisproduktiossa toimi kanssamme Savonia-ammattikorkeakoulun musiikin sekä muotoilun opiskelijoita. Koreografina toimi jazztanssi opettajamme Sirpa Möksy. Vaikka tämä oli osa pakollisia opintojamme ja opettajat olivat ohjaajina, oli meillä oppilailla iso vastuu teoksen kulusta. Esityksiä oli neljä ja ne esitettiin Keväällä 2020.

Tämäkin produktio toi taas uusia kokemuksia ja syvemmin tietoa millaista on tehdä oma musikaali sekä yhteistyö eri taidealojen kanssa. Työporukka oli hyvin lämminhenkinen ja tiivis ja saimme valtavasti kehuja esityksistä. Oivalsi, kuinka antoisaa koko produktio aika on, oli kyseessä harjoitukset, esitys tai työporukan yhdessä olo.

Tähänastiset isommat musikaali- tai teatteriproduktiot, missä olen saanut olla mukana ovat kaikki jääneet mieleen eri tavalla. Kaikissa produktioissa on ollut hyvää, mutta myös parantamisen kohtia tai jopa epäonnistumisia. Siksi näitä ei voi verrata keskenään eikä seuraavasta produktiosta voi etukäteen tietää - aina voi sattua ja tapahtua. Mutta varmana tiedän itse sen, että teatteriesityksiä ja musikaaleja haluan päästä kokemaan tulevaisuudessa, oli se sitten katsomosta, lavalta tai -tuotantotiimissä.

Teatteri produktioista olen oppinut valtavasti, ihan konkreettisesti oman tekemisen ja mokien kautta, kuin myös seuraamalla ja kuuntelemalla sivusta. Assistentin työhön West Side Storyssa sain paljon apua pohtiessa vanhoja produktioita. Olen tavannut erilaisia ohjaajia ja koreografeja sekä muuta henkilökuntaa. Oppinut että on erilaisia tekijöitä ja persoonia, varsinkin taiteenalalla. Minulla oli kasvanut varmuus, jota tarvitaan työskennellessä vahvojen persoonien kanssa, tiedostin minkälaisen roolin, halusin itse tuoda esiin työryhmässä. Assistentin työstä näin otteita aivan lähituntumasta, ja monesti pohdin, kuinka olisin itse tehnyt ja toiminut vastaavissa tilanteissa assistenttina. Näitä muistelin myös West Side Story produktiossa ja toki opin uusia oivalluksia.

2.4.3 Omaan roolityöskentelyyn vaikuttanut tekijä

Saksalaisen tanssiteatterin yksi tunnettu keulahahmo oli ja on yhä koreografi Pina Bausch (Makkonen 1996, 176). Bauschin tanssitaival alkoi klassisen baletin parissa, ja jo nuorena iässä oli varma hänen ura valinnastaan tanssin parissa. Tanssin ohella Bauschia inspiroi kuvataide, musiikki, elokuva, valokuvaus, näyttely sekä performanssitaide. Hän toimi pitkään Kurt Joossin Folkwang tanssiryhmän soolotanssijana, näinä aikoina hän myös kehitti ensimmäisiä omia koreografioita. Joossin kautta hän myös löysi paremmin modernin tanssin pariin, ja Bausch mainitseekin Kurt Joossin tärkeän merkityksen hänen koko urassa. Bausch toimi koko urallaan hyvin poikkitaiteellisesti eli yhdisti teoksissaan monia taiteen aloja sekä tekniikoita yhteen. (Meyer 2018, 11-14.)

Pina Bausch vaikutti huomattavasti saksalaisen tanssiteatterin kentällä, ja hän on tullut tunnetuksi koko tanssin ja teatterin kentällä jälkeensä. Bauschin tanssiteatteriesityksissä ei ollut yleensä juonnellista tarinaa, vaan niiden rakenne muistutti enemmänkin musiikkia tai elokuvaa. Tanssiteatteri kiinnostui ihmisestä ja hänen todellisuudestaan ei siitä, kuinka tanssijat liikkuvat, vaan siitä mikä heidät saa liikkumaan ylipäätään. Työtapana Bausch keskusteli tanssijoiden kanssa ja esitti heille kysymyksiä ja antoi tehtäviä, joista Bausch pala palalta koko teoksen lisäten tanssijoille oma tuottamaa liikemateriaalia, yleensä hyvin modernin tanssin tyylistä. Tyypillistä Bauschin tanssiteatterissa olivat muun muassa, liikkuvat kulkueet lavalla tai katsomossa, jossa tanssijat toistivat yksinkertaisia käsien ja kasvojen eleitä, liikkeiden kiihtyminen jopa väkivallaksi repeävä toisto, tanssijoiden kommunikatio puheella, huutamisella, esittäminen ja paljastaminen. Myös traagiset ja koomiset tilanteiden vaihtelut teoksessa oli hyvin Bauschin tapaista. (Makkonen 1996, 177.)

Bauschin luoma tanssiteatteri sain nopeasti sekä intohimoisia kannattajia ja ihailijoita että vastustajia. Perinteisen tanssin vähyyden Bauschin teoksissa karkotti osan katsojista, kun taas herätti ja pakotti kysymään kysymyksen, mitä tanssi on ja miksi ihmiset tanssivat. (Makkonen 1996, 176.) Rohkeat valinnat ja teokset jäivät elämään ja niistä on otettu vaikutteita yhä tänä päivänä.

Pina Bauschin tyyli ja intohimo yhdistää teoksessa monia taiteenaloja on vaikuttanut omaan tekemiseeni tanssijana sekä koreografina. Vuonna 2018 tein ammattikoreakoulu opinnoissani repertuaari soolo teoksen, Pina Bauschen kolmesta tunnetusta teoksesta. Esitin soolossa itse ja hahmoni kautta roolini olivat kolme erilaista naishahmoa. Bauschen teoksista Cafe muller, Dead can dance sekä Walzer löytyi erilasta draamaa ja intensiivisyyttä, ihannoin myös hahmojen yksinkertaisuutta, mutta silti huomion herätystä lavalla. Haastoin tässä teoksessa itseäni tanssijana mukavuusalueen ulkopuolelle, kun käytin puhetta sisältävää teosta, eli pääsin itse ääneen lavalla.

3 PRODUKTIO

Tässä luvussa esittelen Kuopion West Side Story-produktion. Kerron myös Produktion koreografian taustaa ja näkemystä.

3.1 West Side Story Kuopiossa

Kyseinen West Side Story musikaali on uudenlainen kokeilu Kuopiossa. Mukana on peräti kolme ta-
hoa, Kuopion kaupunginorkesterin, Kuopion konservatorion ja Savonia - ammattikorkeakoulu Musii-
kin ja Tanssin yksikkö. Musikaaliproduktion ohjaajana toimi Veera Airas, kapellimestarina toimi
Rauno Tikkanen ja koreografina Sirpa Möksy.

West Side Story tullaan esittämään englanniksi eli alkuperäiskielellä, jolle musikaalin laulut on kirjoi-
tettu. Musikaaliin ei rakennettu fyysistä lavastetta, vaan tapahtumat luodaan esiin liikkeellä, valoilla
ja videolla. Esitykseen oli tarkoitus laatia suomenkielinen tekstitys, joka on osana visuaalista koko-
naisuutta videoprojisoinnin kautta. (Kuopionmusiikkikeskus 2021.)

Esityksissä konserttisalin lavalla oli tarkoitus nähdä jopa noin 30 tanssijan joukko, joka koostuu
enimmäkseen Savonian ammattikorkeakoulun ensimmäisen ja toisen vuosikurssin tanssijoista sekä
rooleissa olevista muusikoista ja muista opiskelijoista. Koreografiasta vastasi Savonia-ammattikor-
keakoulun tanssinopettaja Sirpa Möksy. Möksy avasi koreografiaa: "Tanssiosuoksissa tullaan näke-
mään jazztanssienergiaa lavan täydeltä, leikkelyä rytmeillä, vahvoja tunteita ja käsinkosketeltavaa
energiaa, toteutuksessa kunnioitetaan Jerome Robbinsin legendaarista ja nerokasta koreografiaa".
Ohjaajalla itsellä oli hyvin visuaalinen näkemys ja projisoineilla saadaan luotua vaikka mitä nykypäi-
vänä. Ohjaaja Veera Airas avasi: " Tässä versiossa kertomus etenee ajattomassa ympäristössä, mu-
sikaalin teemat ovat olleet olemassa ennen, nyt ja tulevaisuudessa (Kuopionmusiikkikeskus 2021.)

Ammattiorkesterin kanssa yhteistyö on parasta mahdollista koulutusta, ja sitä tehdään mestari-ki-
sälli-ajatuksella. Musikaalin kapellimestari sekä Savonia-ammattikorkeakoulun orkesterimusiikin leh-
tori Rauno Tikkanen totesi että "opiskelijoiden tulee valmistautua yhteisiin harjoituksiin orkesterin
kanssa todella hyvin". (Kuopionmusiikkikeskus 2021.)

Savonian ammattikorkeakoulun muotoilun yksikkö vastasi musikaalin puvustuksesta ja audiovisuaali-
sesta suunnittelusta opettajiansa Sirpa Ryynäsen ja Jaakko Laukkasen johdolla. Tekniikasta vastaa
Kuopion Musiikkikeskus yhdessä Kuopion konservatorion musiikkiteknologian opiskelijoiden kanssa.
(Kuopionmusiikkikeskus 2021.)

Harjoituskausi oli Keväällä 2021 ja alkoi heti vuoden alusta, tammikuussa. Harjoituskauteen kuului
tanssijoiden treenejä, yhteistreenejä, lauluharjoituksia sekä näyttelykohtauksia. Produktion taustalle
kuuluu iso työryhmä. Vaikka itse näin harjoituskaudella vain osan, tiedän että ihmismäärä taustalla
oli suuri. Monet harjoitukset sisälsivät tanssin ja ohjauksen yhteistyötä. Harjoituksissa olikin mukana
monesti tanssijat sekä muusikot yhdessä. Opiskelijoita sekoitettiin ja monella on kyseessä iso osa
opintoja tässä produktiossa. Kuopion musiikkikeskus toimi yhteisenä paikkana harjoituksille.

3.2 Koreografi Sirpa Möksy

Koreografi Sirpa Möksyllä on pitkä tanssitausta takana ja kokemus jazztanssin eri tekniikoiden ja tyylien opettamisesta erilaisille kohderyhmille. Möksy on itse opiskellut Tukholman Danshögskolanissa valmistuen tanssinopettajaksi v. 1992 pääaineinaan jazztanssi ja nykytanssi. Möksy on myös koulutautunut Simonson-tekniikan opettajaksi itse tekniikan luojaan Lynn Simonsonin opissa. Möksy toimii aktiivisesti myös tanssijana sekä koreografina erilaisissa kokoonpanoissa. Opettajavierailuja Sirpa on tehnyt ulkomaille esimerkiksi Prahassa, Tukholmassa, Piteåssa, Roomassa, Malagassa, Limericissä, Pietarissa ja Managuassa. (Salsastudio 2021.)

Sirpa Möksy halusi tässä produktiossa kunnioittaa alkuperäistä Jerome Robbinsin tyyliä, kuitenkin luoden siitä oman näkemyksen. West Side Storyssa tanssi elää koko tarinan ja kohtausten välillä. Tanssilla sidotaan, korostetaan ja luodaan hahmoille karismaa. Koreografi painottikin monissa harjoituksissa esimerkiksi eri liikelaatujen aksentoinnin ja pehmeiden tai korkean ja matalan liikkeen välillä, näin luodaan isoihin kohtauksiin eloa. Jerome Robbins käytti paljon fyysistä tanssi liikettä ja jopa akrobaatista kuten isoja hyppyjä, voltteja ja käsilläseisontaa. Koreografi käytti tässä produktiossa myös tanssijoiden omia taitoja ja fyysisiä osaamisia hyödyksi, esimerkiksi Jets tai Sharks poikien välisissä taistelukohtauksissa. Vastapainoksi koreografi toi hyvin naisellisen ja latina puolen esiin, esimerkiksi Sharks naisten lanteen pyörittelyssä sekä vahvoissa kehonosien iskuissa, America tanssibiisissä. Vaikka koreografilla oli biisien tanssikohtauksiin valmiiksi suunniteltuna koreografia, harjoituksissa se saattoi muuttua ja tanssijoilta otettiin ideoita vastaan.

Jazztanssin tekniikka on isoimmassa osassa koko produktiota, kuten alkuperäisessäkin teoksessa. Koreografilla itsellä on vahva tuntemus monista jazztanssi tyyleistä sekä pitkä kokemus jazztanssin esiintymisen sekä opettamisen parissa. Taito napata alkuperäisestä koreografiasta tärkeimmät ja tunnistettavimmat kohdat täysin kopioimatta on osa koreografista prosessia, ja jokainen koreografi tekisi sen varmasti omalla tyylillä. Mielestäni tässä teoksessa tuotiin mahtavasti esille tanssijoiden omat taidot ja käytettiin monipuolisesti jazztanssin eri tekniikoita. Koreografi käytti hyödyksi omaa jo luotua liikemateriaaliaan ja yhdisti siihen Jerome Robbinsonin teoksen ominaispiirteitä.

4 ASSISTENTTI

Tässä luvussa keskityn omaan assistentin työhön. Aluksi kerron assistenttina toimimisesta yleisesti ja tuon esille tunnetun koreografin assistentin kokemuksia, joita vertaan omaan työhön. Esittelen kokonaisvaltaisesti oman monialaisen työnkuvan koreografin assistenttina.

4.1 Yleisesti

Apulainen, avustaja ja apumies, näin avaa sanaa assistentti suomen sanakirja. Sana assistentti muokkautuu englannin kielen sanasta assistant. (Suomisanakirja 2021.) Yleisesti assistentti määritellään erinäisissä tiedonlähteissä sanalla apulainen. Voidaan kuitenkin todeta assistentin roolin historian juurtuvan oppipoika-kisälli-mestari menetelmästä. Termillä tarkoitetaan oppimisympäristöä, jossa harjoittelija osallistuu ensin työhön oppipoikana, oppii ja tarkkailee varttuneemman ammattiharjoittajan työtä ja osallistuu mukaan. Näin edetään asteittain saaden yhä enemmän työtä ja vastuuta, edeten lopulta ammattiharjoittajan asemaan. Menetelmää on aikoinaan perinteisesti käytetty moniin taide-, käsityö- ja käytännön ammatteihin, mutta pätee muihinkin ammatteihin. Tämä kouluttaminen on kahdenvälistä työtä - opettajan ja opiskelijan välistä vuorovaikutusta. (Taikopeda 2006.)

Assistenteille, joilla on valmiuksia jatkuvaan muutokseen - on tarjolla entistä vastuullisempi työrooli. Assistentti on uudessa roolissaan moniosaaja ja edelläkävijä, joka toimii ketterästi omien vahvuuksien puitteissa. (Johnsson 2016).

Assistenttina toimiminen taiteen ja kulttuurin alalla on hyvin käytännönläheistä. Assistentin työ on siis hyvin verrattavissa oppipoika-kisälli-mestari menetelmään. Koreografin assistentti oppii monia taitoja mestarilta eli koreografilta. Assistentin rooliin tarvitsee olla myös valmiuksia eli ihan pelkäänsä oppipojan roolissa ei olla - koreografi ei voi koko ajan olla opettamassa ja neuvomassa. Näin pätee hyvin Johnssonin vastuullisesta roolista sekä moniosaajasta puhuminen. Assistentin on osattava tehdä omia päätöksiä ja ratkaisuja erilaisissa tilanteissa. Muutoksen ja kiireen alla työskentely sekä osata ennakoida esimerkiksi koreografin opetustilanteessa.

Voin todeta, että assistentin työ on yleisesti hyvin monialainen ja monesti jopa unohdettu rooli. Monesti ei muisteta, kuinka paljon assistentteja käytetään niin taiteen kuin muidenkin alojen kohdalla. Mielestäni koreografin assistenttina toimiminen edellyttää tarkkoja aisteja ja tilannetajua sekä muuntautumiskykyä. Assistentti ei saata harjoittelu tilanteessa olla äänessä paljoa, mutta tietää koko ajan, missä mennään ja käytännössä tietää ulkoa koreografin joka askeleen. Monialaista assistentin työstä tekee, esimerkiksi kaikkien tanssiliikkeiden sekä koreografian osaaminen sekä samanaikaisesti muiden asioiden hoito. Periaatteessa jos koreografi ei kerkeä kahteen paikkaan yhtä aikaa hän laittaa assistentin tekemään toisen ja vaikka kolmannenkin.

4.2 Valinta assistentiksi

Kuultuani, että Kuopioon tehdään West Side Story musikaali ja että, meidän koulutusalamme olisi produktiossa mukana, olin hyvin innoissani tämän kaltaisesta uudesta esityksen kokoonpanosta. Yleensä suurmusikaalit Kuopiossa on nähty Kuopion kaupungin teatterin lavalla. Päätösharjoittelun yhteydessä olin vailla muuta työharjoittelua siihen liittyen. Opinto-ohjaajani kanssa juttellessa opinnoistani, hän heitti ilmoille ajatuksen tarvitsisikohan West Side Storyn koreografi Sirpa Möksy.

y assistenttia? Ajatus herätti heti mielenkiinnon ja rohkeasti pikimmiten otin yhteyttä Möksyyn. Ehdotin siis itse itseäni assistentiksi, jota oli jännittävää kysyä, mutta ajattelin että eihän sitä kysymättä saa tietää. Möksy vastasi pian sekä innostui aiheesta ja ehdotti tapaamista. Möksyn mielestä ehdotukseni oli hyvä, ja hänellä oli ollut mielessä assistentin otto avuksi musikaaliin. Keskustelussa Möksy sanoi minun oleva loistava vaihtoehto tähän rooliin - olin otettu. Näin alkoi yhteistyömme West Side Story- produktion merkeissä.

4.3 Assistentin työn monialaisuus

Kerron seuraavaksi yhden tunnetun koreografin assistentista. Koreografin assistentin työstä ei ole paljoa kirjoitettu, mutta tästä henkilöstä on mainittu. Vertaan sitä omaan assistentin työhön, johon löytyi paljon samankaltaisuutta.

Jorma Uotinen on yksi suomen taidetanssin pioneeri, jota ihailen. Olen päässyt itse tapaamaan Uotisen kahteen otteeseen, Kuopion tanssii ja soi festivaaleilla, jopa vaihtamaan pari sanaa hänen kanssaan. Jorma Uotinen jättäytyi, Kuopion tanssii ja soi taitteellisen johtajan roolistaan kesällä 2019, ja siirsi tehtävän Riku Lehtopolulle. Vaikka

Uotinen on tunnettu nimi suomessa, on Riku Lehtopolkukin, ja osana syynä on Jorma Uotisen pitkäaikaisena assistenttina toimiminen. Riku Lehtopolun assistentin alkuvaiheita ja työnkuva avataan Jorma Uotisen elämänkerta kirjassa, joka julkaistiin kesällä 2020.

Lehtopolku valittiin assistentin tehtävään Uotisen huomion kiinnittyessä Lehtopolun nopeasti liikettä omaksuvaan ja teknisesti taitavaan tanssimiseen. Ja niinpä Uotinen kysyi, olisiko Riku Lehtopolku kiinnostunut ryhtyä hänen assistenttikseen. Lehtopolku otti tarjouksen ilomielin vastaan. Lehtopolku aloitti työnsä Jorma Uotisen assistenttina vuonna 2006. (Miettinen 2020, 388.)

Alkuun Lehtopolku ei tiennyt, mitä kaikkea tulee Uotisen assistenttina tekemään, eikä sitä oikeastaan keskusteltu koskaan perusteellisesti, mitä Uotinen odottaa assistentilta. Lehtopolun työtehtävä muotoutui aikaa myöten sellaiseksi, mitä se on nykyään. (Miettinen 2020, 392.) Lukiessa tästä heräsi hyvin paljon samoja ajatuksia kuin minun assistentin työn alkupuoliskolla sekä siitä, kuinka se muokkautui harjoitusten kuluessa. Lehtopolun oli alun perin ollut tarkoitus toimia vain Jorman assistenttina ja täyttää roolinsa teoksen harjoittamisessa. Lopulta hän kuitenkin oli mukana jokaisessa esityksessä tanssijana ja aina eri tehtävässä riippuen siitä, kuka esiintyjistä sattui olemaan poissa. (Miettinen 2020, 390.) Minun assistentin roolin isoin osa alue oli kaikkien tanssien ja roolien opettelu, jotta voisin toimia tuuraajana kenelle vain. Ja loppujen lopuksi itse päädyin myös lavalle tanssiin ja useaan rooliin.

Jorma oli havainnut Lehtopolun taidon aistia nopeasti kunkin tanssijan teknisen osaamisen alle piilevän kapasiteetin ja erikoistaidon. Riku Lehtopolulla oli kyky katsoa myös tekniikan ja fyysisyyden taakse, kuinka tanssijan emootiot tulevat esille. (Miettinen 2020, 394.) Itsellä kehittyi selkeästi samankaltainen taito harjoituskauden aikana seurattessani harjoituksia. Koreografi itse tunsu parhaiten tanssijat, vaikka osa heistä oli vasta ensimmäisen vuoden opiskelijoita. Itse en tuntenut tanssijoita paljoa entuudestaan, ja alkuun tämän huomasi, mutta loppujen lopuksi iso määrä tanssijoita tuli tutuksi lyhyessä ajassa. Tutkailin itse sivusta katsojana paljon toki tekniikkaa, mutta myös eläytymistä ja tunnetta. Tanssiessa itse muiden kanssa havaitsi myös yhtenäistä läsnäoloa. Tämä voi kuulostaa hassulta, mutta yhdessä tanssiessa ja seurattessa oppi yllättävän paljon persoonista, ja tiedostan, että itsellä tämä taito on kehittynyt ajan kuluessa. Assistentin töissä on tärkeää oppia lyhyessä ajassa tuntemaan niin fyysisesti kuin emotionaalisesti ryhmän tanssijat.

4.4 Assistentin työtehtävät

Alkuun oma assistenttin työnkuvani oli hiukan auki ja mitä työtehtäviä tässä projektissa se tulisi sisältämään, toki olimme koreografin kanssa keskustellut hiukan mitä seikkoja siihen muun muassa kuuluisi. Lähtökohtana oli se, että olen paikalla harjoituksissa aina kun hänkin ja opettelisin kaiken hänen tuottaman materiaalin yksityiskohtaisesti. Minun tuli olla hereillä, valppaana, ja käytettävissä. Toki tiedostin, että jokaisessa produktiossa rooli ja vastuu on erilainen, sekä se varmasti selkeytyy harjoitusten alkaessa ja muokkautuu ajan kanssa. Minulla oli vahva luotto, että löydän oman paikkani, ja tiesin että yhteistyö sekä kommunikaatio koreografin kanssa tulee olemaan jouhevaa. Tiedän ja tunnen entuudestaan koreografin tyylin tanssia sekä opettaa, myös koreografi tuntee minun vahvuus- sekä osaamisalueeni. Tämän takia tiesin assistenttin roolin asettuvan varmasti kohdalleen.

Oma roolini assistenttina alkoi asettua paikalleen muutamien treeni viikkojen jälkeen. Keski viikot ja torstait olivat varattu harjoituksille Musiikkikeskuksen tanssisalissa, joten tiedostin olevani läsnä ja käytettävissä näinä päivinä. Opettelin kaikki tanssi koreografiat ja autoin koreografia ideoinnissa, sekä joissain tapauksissa iso ryhmä jaettiin kahtia, koreografin opettaessa toista ja minun toista puolta. Niissä harjoituksissa, joissa kerkesin katsella sivusta, kirjasin ylös muun muassa omia havaintoja sekä muistiinpanoja näkemästä sekä kokemasta.

Heti toisella treeni viikolla tammikuussa, Sirpan henkilökohtaiset menot estivät häntä pitämästä yhteisiä treenejä, joten minä pääsin heti tositoimiin. Kyseessä oli yhden iltapäivän yhteistreenit, jossa mentäisiin ensimmäistä kertaa yhdessä Sharksit ja Jetsit tanssiaisten alkua. Kävimme Sirpan kanssa ennen treenejä läpi mitä kohtia käytäisiin. Olin opetellut tarkasti kaikkien roolit, mutta silti piti myöntää, että jännitti. Miten saada iso ryhmä ohjatuksi ja esimerkiksi oma auktoriteettini, olivat asioita, joita pohdin ennen treenejä. Myös tässä vaiheessa assistenttina joutui heti koetukselle, kuinka toimia tilanteessa, jossa minulta kysytään asiaa/liikettä mistä en ole varma, teenkö päätöksen itse, vai jätänkö asian roikkumaan?

Oma assistenttin rooli avautui minulle kunnolla vasta ensimmäisen kuukauden jälkeen harjoitusten kuluessa. Opettelin nopeasti kaikki Sirpan koreografiat ja harjoituksissa tuurasin aina jotain henkilöä,

joka ei ollut paikalla. Näin saatoin opetella tanssijan, viejän, vietävän, roolihahmon tai kenen tahansa paikkaa. Opin nopeasti ulkoa biisien sanat ja miltä näyttää kohtausta eri roolista. Minun piti pystyä heittäytymään nopeasti tiettyyn rooliin ja vaikka en olisi ennen sitä tehnyt improvisoida, jotta Veera ja Sirpa näkisivät kokonaisuuden. Assistentin roolini oli siis hyvin laajakuvainen koko harjoituskauden aikana. Opettelin lähes koko musikaalin ulkoa, tiesin kaikki tanssilliset sekä draamalliset koreografiat ulkoa. Sirpan ohjatessa sekä opettaessa olin koko ajan vierellä ja jos Sirpa tai muu henkilö kysyi laskua tai liikettä, tiesin heti näyttää sen.

Assistentin työtehtävät ovat yleisesti todella joustavat ja monipuoliset, toisena päivänä istut ja havainnoit kun taas toisena haet esiintymisasua toisesta esiintymisvarastosta. En itsekään olisi vielä assistentin työn alkuvaiheessa sanoa mitä kaikkea tulen tekemään.

Ensimmäinen ja tärkein assistentin tehtäväni oli olla kaikissa tanssiharjoituksissa, missä koreografi itekin, mukana. Monissa alun yhteisharjoituksissa tein samalla lailla tanssijana mukana ja koitin mahdollisimman nopeasti ottaa uutta materiaalia vastaan ja muistaa opittua. Pari kohtaauksissa opettelinkin molemmat sekä miesten että naisten roolit. Näin pystyin tuuraamaan molempia rooleja, jos joku ei ollut harjoituksissa paikalla. Harjoituksissa tuntui samalta kuin olisin itse tanssijana mukana musikaalissa. Assistentin työtehtävän alkoi erottaa sekä hahmottaa sitten kun itse mahdollisimman nopeasti oppi uuden liikemateriaalin, jotta voi olla koreografian apuna. Oli paljon hyötyä tuntea koreografian tanssityyli ja tekniikka, näin itselle liikkeiden ja tanssisarjojen opetteleminen oli helppoa. Kun assistentti osaa ja muistaa kaiken koreografian materiaalin ulkoa on se hänelle assistentti hyödyksi eniten. Toinen aivopari muistamassa, koska koreografioituja tanssiäijä oli produktiossa paljon. Näin opettaminen ja tanssiharjoitukset sujuivat jouhevammin, ja meillä koreografian kanssa yhteistyö itse harjoituksissa toimi hyvin. Jos toinen ei muistanut jotain, oli toinen apuna.

Viimeinen opiskelu kevät oli käynnissä samanaikaisesti, joten joitakin oman koulun tunteja meni päällekkäin musikaalin harjoitusten kanssa, mutta priorisoin musikaali treenit monesti etusijalle. Ensimmäisen harjoitus kuukauden aikana olimme koreografian kanssa kahdestaan tanssiharjoituksissa, myöhemmin mukaan liittyi ohjaaja. Tällöin työskentelimme kolmestaan, toki päävastuu koreografilla ja ohjaajalla, mutta minä olin ideoimassa mukana ja seurasin valppaana. Monesti jos ohjaajalla oli joku näkemys liikkeellisesti, jonka avasi koreografille, minä toimin ”mallinukkena” eli esitin liike ehdotuksen. Tällöin työnkuvani assistenttina oli hiukan eri verrattuna harjoituksiin, jossa olin koreografian kanssa kahdestaan. Dynamiikka koreografian sekä ohjaajan ja minun välilläni, löysi oman paikkansa ja osasin rohkeasti ehdottaa omia näkemyksiä. Ohjaajakin uskalsi käyttää minua niin sanotusti hyödyksi, koska kun kahden persoonan, ohjaaja sekä koreografian

Pari kohtaauksissa opettelinkin molemmat sekä miesten että naisten roolit. Näin pystyin tuuraamaan molempia rooleja, jos joku ei ollut treeneissä paikalla. Aika harjoituskauden alkuun jouduin heti ottamaan ison palan assistentin roolissa, kun koreografi ei päässyt pitämään ensimmäisiä yhteistreeniä opetin minä kaikille uutta koreografiaa. Tämä tilaisuus oli itselle jännittävä varsinkin näin harjoituskauden alkuun nähden mutta olin opetellut materiaalit hyvin ja kävimme koreografian kanssa keskustelua harjoitusten kulusta ja mitä asioita hän halusi, että ainakin harjoituksissa käydään läpi.

Ennen harjoituskauden alkua emme kerenneet koreografin kanssa yhdessä käydä läpi mitään materiaaleja, tämä olisi ollut itselle alkuun avuksi. Ohjasin myös muusikoita hankalien liikkeiden tai minkä vaan asian kanssa. Ensimmäiseksi kävimme läpi yhteistanssiaiset, mikä oli hyvä ottaa alkuun koska siinä on miltei kaikki paikalla ja opitaan heti tanssimaan parin kanssa.

Kolme viimeistä viikkoa ennen esitystä eli videon kuvauspäiviä, oli tiukkaa tanssi treeniä. Kaikki seitsemän kohtausta, tanssijaiset, somewhere, jets-song, america, prologi, cool ja parvekekohtaus "keijjukaistanssi" oli käytävä yksityiskohtaisesti läpi ja mennä läpi mahdollisimman monta kertaa. Näistä harjoituksista vastasi nyt ainoastaan Sirpa ja minä. Oma työnkuva oli nyt kertailta kaikki materiaalit ja roolipaikat, jotta voin auttaa Sirpaa harjoituksissa. Joten oma roolini assistenttina oli nyt tärkeä.

Koin oman assistentin työnkuvan monipuolisuuden parhaiten viimeisillä harjoitusviikoilla. Tällöin treenasimme kaikki tanssijat ja muusikot yhdessä ja kävimme kaikkia esityksiä läpi. Puvustajat toivat esiintymisvaatteet, joten harjoitusten yhteydessä tapahtui niiden sovittelua. Harjoitusten käytössä koreografille saattoi tulla puhelu tai pikainen tapaaminen ohjaajan tai muiden produktion työryhmän kanssa, tällöin työtehtäväni oli ottaa ryhmä ohjattavaksi. Esimerkiksi kertailta yksityiskohtia, kuten kumpi käsi ja mikä jalan korkeus tai tarkkoja laskuja liikkeille. Tällöin oli siis erittäin tärkeitä osata kaikki pienetkin yksityiskohdat ja vastata kaikenlaisiin kysymyksiin, joita tanssijoilta tuli. Olin myös apuna vaatteiden sovittelussa ja lainasin esimerkiksi vaatteita tanssijoille. Yksi hassu yksityiskohta assistentin työssä näillä harjoitusviikoilla oli, kun hain meidän koulumme toisesta vaatevarastosta, Hermannilta, yhden esiintyjän jakkutakin. Kysyttiin että olisikohan kellään sinne päin menoa tai aikaa hakea, joten itse assistenttina valmiina kaikkeen sanoin voivani hakea sen.

4.5 Tanssijan rooli

Koreografin assistenttina rooliini kuului myös tanssijana toimiminen. Kuten jo aiemmin assistentin tehtävistä mainitsin, opettelin kaikki roolit. Ennen tanssivideon kuvauksia olin jo saanut tietää sijaita produktiosta pois jättäytyneiden paikkaa. Osa heistä kuitenkin jatkoivat tanssimista ja osallistui-
vat videokuvauksiin. Näin ollen, tanssijan osuuteni vaihto koko ajan muotoa. Muutama muusikko jättäytyi kuitenkin pysyvästi pois omasta roolistaan videon kuvauksiin, ja näin varmistui, että tulen itse esiintymään tanssijana produktiossa. Tanssijais-kohtauksessa tanssitaan pareittain ja kahdelta viejän roolia tekevältä puuttui vietävä, joten tein kaksoismiehityksen tanssijais-kohtauksessa. Vapaista paikkoja ilmaantui myös America-tanssista, joten koreografin kanssa keskustelin, että voin tulla siihen mukaan tanssimaan. Salaa siitä vähän haaveilin koska tämä koreografia oli oma suosikkini. Kolmas tanssijan osuus ilmaantui vielä viimeisellä harjoitusviikolla, kun Jets song-laulusta oleva muusikko ilmoitti viimetipassa jättäytyvän pois. Toki paikka olisi voinut jäädä tyhjäksi, mutta olin itse edellisissä harjoituksissa sijaistanut juuri kyseistä paikkaa, joten otin roolin vastaan. Näin ei tarvinnut tehdä isompia muutoksia koreografiassa ja alkuperäisen roolia esittävän vaatteet sopivat minulle, joten nekin pääsivät lavalle.

Ensimmäinen roolini röhelömekossa ja korkokengissä olevana sharks-naisena sai aivan vastakohtaparin pukeutuessani tennareihin ja farkkuihin esittäessäni vastajengiläistä jets-poikaa. Näin nopeasti

uuteen rooliin hyppääminen ei jännittänyt ollenkaan, olinhan opetellut kaikki liikkeet ulkoa, ja itselle tanssijana oli vain mahtava haaste muokata olemus ja eläytyminen aivan toiseen suuntaan.

Vaikka koko kevään olin harjoitellut monenlaisia rooleja, varmaa ei ollut jouduinko lavalle ja missä roolissa. Jos West Side Story olisi esitetty sen alkuperäisenä ideana eli nelinäytöksiseen, olisin voinut joutua lavalle sijaistamaan mitä roolia vain tai olla sijaistamaan ollenkaan. Oli ihana päästä kuitenkin tähän tanssivideoon mukaan, vaikka virallisesti en tanssijana produktiossa toiminut. Kaikki koreografiat opeteltuani ja koko työryhmään tutustuttua tämä oli kunnia päästä kokemaan lavalla oleminen.

Toisessa tanssijais- kohtauksen parinani toimi Sharks -jengin johtajan Bernardon roolia esittävä muusikko, näin ollen vaikka tanssivideolla ei ollut enää oikeat West Side Storyn roolihahmot, minun paikattessa roolini oli hänen tyttöystävänsä Anita. Jengien omissa batle -tanssi kohtauksissa saimme esittää parina oman pienen temppuhetken. Oli antoisaa päästä tekemään parityöskentelyä monen eri ihmisen kanssa ja heittäytyä aina eri lailla paritanssi osuuteen. Toisen kanssa tanssiminen voi olla joillekin yksilötanssijoille alkuun erilaista, mutta itselle toisen kanssa tanssiminen ja tanssin ilon jakaminen on antoisaa. Tanssijais- kohtauksessa olikin paljon myös omaa improvisoitua tanssia, eli ei koreografioitua. Minulla ja molemmilla tanssijais- pareillani tämä heittäytyminen onnistui ja oli hauskaa tanssia yhdessä.

KUVA 1. Minä Jets poikarooliasu päällä, tanssivideon kuvaukset. Kuva: Elviira Fält 30.4.2021.

KUVA 2. Minä Sharks naisrooliasu päällä, tanssvideon kuvaukset. Kuva: Elviira Fält 30.4.2021.

4.6 Tanssijan vaatteet

Roolivaatteet antavat niin paljon hahmotellessa ja hakiessa oman roolin eläytymistä sekä liikekieltä. Näin tapahtui myös tässä produktiossa. Savoni- ammattikorkeakoulun muotoilijat vastasivat koko musikaalin puvustuksesta. He loivat vaatteilla esimerkiksi kummallekin jengille Sharkseille ja Jetseille oman teeman. Sharksit kun ovat Puertoricosta on heidän vaatetuksensa hyvin värikästä ja rohkeaa, kun taas amerikkalaiset Jetsit vähän hillitympiä ja rentoja. Vaikka kaikki alun perin valmistettavat vaatteet eivät tulleet valmiiksi tai päässeet videolle tekivät muotoilijat hienoa työtä ja saivat puvuilla tanssin tulemaan esille aivan eri lailla. Omaan tanssijan työhön vaatteet toivat paljon. Vaikka tytön ja pojan hahmot tulivat toki kehonkielellä esille, antoi vaatteet lisäpotkua. Oli hauska huomata ko-reografin kanssa kuinka esimerkiksi isot tanssikohtaukset, kuten tanssijaiset heräsivät niin sanotusti eteen, kun kaikki olivat roolivaatteissaan sekä valoissa lavalla.

5 HARJOITUSKAUSI

Tässä luvussa kerron West Side Story produktion harjoituskaudesta. Valoitan miten eteni kevään 2021 harjoitukset ja mitä itse havainnoin ollessa mukana sekä seuratussa harjoituksia. Tuon esille vastoinkäymiset tämän harjoitusprosessin aikana, johon vaikutti suuresti Covid-19 –pandemia.

5.1 Harjoituksissa

Harjoituskausi aloitettiin tammikuussa 2021. 13.1.2021 oli koko produktion lukuharjoitus, jossa pääsi myös ensimmäistä kertaa näkemään koko produktion työryhmää. West Side Storyn harjoituksille oli varattu joka keskiviikko ja torstai Kuopion Musiikkikeskuksen tanssisali. Oletetusti joka viikko ainakin toisena niistä päivistä oli harjoitukset. Tanssilla kun on iso merkitys koko produktiossa, oli tanssiharjoituksia varattu paljon ja monesti saman päivän aikana harjoittelimme monta tuntia putkeen.

Harjoitusprosessin alusta alkaen tanssiharjoituksissa harjoittelivat tanssijat sekä muusikot eli laulajat, jotka ovat roolissa. Koreografin kanssa tiedostimme tanssiteknisen tasoeron olevan suuri, lähdimme rauhallisesti mutta jouhevasti liikkeelle, harjoittelemaan tanssiosuuksia.

Ensimmäisenä kohtauksena harjoittelimme isoa tanssijaiskohtausta ”Dance At The Gym”, jossa tanssivat kaikki Jetsit ja Sharksit pareina. Mielestäni tämä oli hyvä valinta koreografilta ottaa ensimmäiseksi harjoitteluun, koska liikkeet tehdään yhdessä parin kanssa. Kohtaus on myös näyttävä yhteistanssikohtaus, joten hyvä aloittaa harjoittelu aikaisin, kun joillain ei ole ollenkaan tanssikokemusta. Seuraavalla viikolla jatkoimme edelleen tanssijaiskohtauksen parissa. Koreografin estyttyä harjoituksista otin minä assistenttina ohjausvastuun näistä treeneistä. Jets ja Sharks parit olivat harjoitelleen omana ryhmänä, näissä harjoituksissa oli kuitenkin tarkoitus yhdistää kaikki yhteen. Yli 30 hengen ryhmän mahduttaminen tanssisaliin jännitti, mutta loppujen lopuksi saimme käytyä kaiken tarvittavan materiaalin ja kuvattua videolle.

Kuvasimme yleensä jokaisen harjoituksen jälkeen siihen asti harjoitellun kokonaisen version, joka jaettiin yhteiseen OneDrive kansioon. Näin pääsi helposti harjoittelemaan myös kotona, koska jokainen tarvitsi harjoitusta eri määrän. Harjoituskaudella toki oli mahdollista saada yksityisopetusta esimerkiksi minulta, samalla kun koreografi opetti muita, mutta moni muusikko pärjäsi hienosti mukana ja teki täysillä. Muut tanssijat myös hienosti ohjastivat heti, kun joku kysyi tai ei ymmärtänyt. Voinakin sanoa, että heti harjoituskauden alusta alkaen ilmapiiri harjoituksissa oli lämminhenkinen ja yhteistyö näkyi.

Helmikuun puolelle siirryttäessä oli harjoituskausi tullut jo tutuksi. Alkuvaiheen yhteisistä alkulämmittelyistä alettiin pikkuhiljaa siirtyä itsenäiseen lämmittelyyn ennen harjoitusten alkamista. Koreografoiden opettelussa edettiin ripeään tahtiin, mutta näin saatiin kokonaiskuva kaikista kohtauksista.

Tässä vaiheessa harjoituskautta oli turha jäädä isommin selvittämään yksityiskohtia, niille olisi aikansa harjoituskauden loppupuolella. Tanssillisia kohtauksia ja eri tanssikoreografioita riitti ja muistamista oli niin koreografilla, assistentilla kuin tanssijoilla. Kuitenkin tanssillinen koreografia vielä elää tässä vaiheessa harjoituskautta ja muutoksia syntyy, mutta pohjarakenne alkoi hahmottua.

Helmikuun loppupuolella harjoituskauden rakenne muuttui niin, että ohjaaja Veera Airas tuli mukaan tanssiharjoituksiin. Tästä ratkaisusta keskusteltiin ja todettiin hyödylliseksi tässä vaiheessa ottaa ohjaaja katsomaan tanssin harjoittelua sekä tuki tuomaan kohtauksiin juonen kannalta tärkeää draamallista puolta. Koreografi ja ohjaaja olivat jo keskustelleet kohtauksista ja jakaneet ideoita, mutta minä assistenttina ja muut tanssijat pääsimme tutustumaan ohjaajaan enemmän. Huomioin itse, että ohjaajan tullessa harjoituksiin oli aluksi vähän jännitystä ilmassa, mutta se laukesi jo heti ensimmäisten treenien jälkeen. Ohjaajan vahva persoona ja sosiaalinen luonne toi eloa harjoituksiin, esimerkiksi naurulta ei voitu monissa harjoituksissa välttyä.

Pääsin itse tässä vaiheessa harjoituskautta seuraamaan muutamia harjoituksia enemmän sivusta. Toki olin koko ajan valppaana ja seurasin koreografin ohjaamista tiukasti, mutta pääsin myös kirjamaan omia havaintoja harjoituksista ylös. Yhteisharjoitukset olivat sivusta katsottuna aina mielenkiintoisia ja oli mahtava nähdä koko kokonaisuus kauempaa. Kirjasin ylös kohtauksien kulkua ihan kohta kohdalta paperille, sekä mietteitä yleisesti harjoituksista. Seuraavaksi avaan muutamia harjoituskauden muistiinpanoja ja pohdintaa.

Ensimmäisissä ohjaajan ja koreografin yhteisharjoituksissa kiinnostuin heti alkuun tarkastelemaan heidän yhteistyötänsä. Kirjoitin ylös kysymyksen, ”Kuinka paljon ohjaaja ja koreografi keskustelevat keskenään?”. Olen itse aikoinaan seurannut muutamia yhteistöitä koreografin ja ohjaajan välillä, ja siksi kiinnosti, kuinka tämän produktion koreografi ja ohjaaja toimivat. Molemmat ohjaaja ja koreografi olivat näissäkin harjoituksissa tärkeässä roolissa. Pitää osata antaa tilaa toiselle ja myös osata pitää omista mielipiteistä kiinni. Mielestäni tämä toteutui koreografilla ja ohjaajalla hyvin, toki aina ei koreografi saanut esimerkiksi ohjaajan liikkeellisestä visiosta heti kiinni, mutta kokeilulla ja yhdessä ideoimalla nekin syntyivät. Harjoituksissa näkyi tasavertaisuus, vaikka vahvoja persoonia oli toimimassa samanaikaisesti. Ilmapiiri oli sellainen, jossa jokainen uskalsi tuoda esiin omaa ja antoi tilaa muille.

Harjoituskauden puolivälissä kiinnitin huomiota hahmotyöskentelyyn, vaikka tanssi ja laulu ovat isoimmat elementit, jotta kokonaisuus yhdistyy pitää nittoa osiot yhteen näyttelyllä ja eläytymisellä. Nimetyillä roolihahmoilla toki oli paljon työskentelyä hahmon kanssa, mutta huomasi joidenkin tekevän sitä enemmän, kun toisten. Huomasin harjoituksissa, kuinka jotkut kyselivät monesti ohjaajalta tai koreografilta, että ”olisiko tämä minun hahmolleni sopiva”, toiset työstivät hahmoa itsekseen ja pikkuhiljaa - tapoja on monia. Alkuun ohjaaja ei kiinnittänyt yksittäisiin tekijöihin niin paljon huomiota, vaan harjoiteltiin kokonaisuutta ja keskinäistä tasapainoa. Esimerkki kohtauksista, joissa eläytyminen ja hahmotyöskentely tuli sivusta seuratussa esille olivat Sharks -tyttöjen America -biisi ja Jets poikien Officer Krupke.

America -kohtauksessa päähahmoilla Anitalla ja Rosalia vaadittiin vahvaa eläytymistä koko keholla, koska kyseessä oli paljon repliikkejä ja eivät ne näyttämöllä erotu, jos niitä ei korosta kehon eleillä ja liikkeellä. Myös muilla hahmoilla sekä tanssijoilla piti olla koko kohtauksen ajan mukana, vaikka he olivat joissain kohti taaempaan ei roolia voi pudottaa, vaan olla läsnä koko ajan. Sharks -tytöt ovat puertoricolaisia eli latinalainen tulisuus tulee esille ja sen hakeminen näissä harjoituksissa piti aloittaa mielikuvien ja pienestä lanteen tai yläkropan liikkeestä. Tässä koreografi ja ohjaaja auttoivat hienosti ja pikkuhiljaa alkoi löytyä kohtaukseen oikea asenne. Myös Jets -poikien piti löytää Officer

Krupke kohtauksen harjoituksissa henkilöiden suhde toisiin ja oma liikekieli kehossa. Koreografi auttoi erilaisten yksinkertaisten harjoitteiden avulla löytämään "poikamaisuutta" ja rentoutta. Monet tanssija tytöt esittivät tässä taustalla Jets poikia ja heidänkin piti opetella pysymään roolissa, vaikka eivät esimerkiksi joissain välikohdissa tehneet mitään koreografioitua. Oli hienoa seurata monen henkilön matkaa alkuharjoituksista kohti loppua, kuinka rohkeus eläytymiseen ja omaan tekemiseen löytyi. Myös monen hahmon matka kuinka esittäjä pystyi hetkessä löytämään oman hahmonsa kehonkielen ja eleet kohtauksessa kuin kohtauksessa.

Kuukausi ennen esityksiä alkoi osa-alueiden yhdistäminen isommiksi kokonaisuuksiksi ja läpimenoihin eteneminen. Se on tärkeä vaihe prosessia, mutta monesti myös jännitystä herättävä. Ensimmäisillä yhteiskerroilla käytiin kaikki musikaalin laulut läpi, ilman tanssillisia koreografioita. Kaikki tanssijat laulavat monissa yhteisösuuksissa, joten heille tämänkaltaiset treenit olivat tärkeitä. Kävimme kaikki laulut läpi sellaisenaan, jonka jälkeen siirryimme normaalisti treenaamaan eri kohtausten koreografioita. Monissa kohtauksissa olimme koreografin kanssa opettaneet ryhmälle tanssillisen koreografian, joten nyt yhdistelimme ohjaajan johdolla repliikkejä ja muuta elekieltä, esimerkiksi tanssiosioiden väliin luoden yhtenäisen kokonaisuuden.

6 SUURMUSIKAALI MUUTTA MUOTOAAN

Tässä luvussa kerron miten produktio muutti muotoaan, miten eri tekijät vaikuttivat harjoituksiin ja esiintymiseen. Kerron myös, miten tanssivideon kuvauksista toimivat ja mitä havainnoin niissä itse. Avaan myös lopputulosta ja näytän kuvia tunnelmasta.

6.1 Esitykset

Musikaalin viralliset esiintymispäivät olivat toukokuun puolivälissä. Ensi-ilta torstaina 20.5.2021 kello 19.00, muut esitykset perjantaina 21.5.2021 kello 12.00 ja 19.00 sekä lauantaina 22.5.2021 kello 19.00. Esiintyminen tapahtui Musiikkikeskuksen isossa 1050-paikkaisessa Konserttisali (Kuopionmusiikkikeskus 2021).

6.2 Vastoinkäymiset

Harjoituskauden sekä esityskauden aikana Suomessa ja koko maapallolla vaikutti pandemia nimeltä korona. Tämä tiedostettiin jo aivan alussa ja osattiin varautua, että vastoinkäymisiä tulee. Alku vuodesta tilanne oli vielä suht vakaa Kuopiossa, mutta jo seuraavalla viikolla tai päivänä tilanne voisi muuttua radikaalisti. Näinkin isossa musikaali produktiossa, jossa jo lavalla samanaikaisesti saattaa olla yli 30 henkilöä, monia jännitti tilanne. Alkuvuodesta harjoituksissa oli isojakin määriä samanaikaisesti, näin ollen kasvomaskien käyttö yleistyi ja loppukeväästä oli jo normi, että maski laitetaan ennen harjoitusten alkua. Rajoitusten myötä treenien henkilömäärä pieneni, kun paikalla sai olla maksimissaan 20 henkilöä. Turvaväleistä oli miltei mahdoton pitää huolta, kun treenataan kohtauksia tiiviisti.

Kasvomaskien ja pitkien harjoitusten takia, treeneissä piti muistaa pitää riittävästi taukoja. Myös lauluosuuksissa maski vaikeutti huomattavasti tilannetta, sekä yleistä kasvojen ilmeiden merkitystä eläytymisen ja näyttölemisen kannalta.

Vuonna 2019, Covid-19 eli koronavirus pandemia alkoi, ja jatkui koko vuoden 2020 sekä 2021. Vuonna 2020 moni esittävän taiteen ala koki kovia vastoinkäymisiä koko maanlaajuisesti. Pandemian tuomat rajoitukset esimerkiksi kokoontumismääriin ja yleisötapauksiin näkyi vahvasti." Pandemia on vaikeuttanut tai estänyt työskentelyä kaikilla taiteenaloilla, mutta erityisen rajusti siitä ovat kärsineet sirkus-, näyttämö- ja tanssialat" (Vilkman 2020). Teattereita suljettiin ja näyttelijät päätyivät työttömiksi, tanssijat eivät pysty treenaamaan tai esiintymään. Tämä tilanne oli ikävä ja aivan uudellinen, koska koko esittävä taide elää live-esiintymisillä sekä tapahtumilla.

Pandemian tilanne maailmassa jatkui ja se oli tiedossa West Side Story musikaalin alku- sekä harjoitus aikana. Tiedettiin että tilanne esimerkiksi rajoitusten suhteen voi muuttua jo yhdessä viikossa, näin suuren työryhmän produktiossa siihen osattiin varautua. Harjoituksia kuitenkin jatkettiin vaikka esimerkiksi helmikuussa 2021 tuli tiukkoja rajoituksia 20 hengen nkokoontumismäärään sekä vahvasta maski suosituksesta. Harjoitusten ryhmäkokoja jouduttiin jakamaan puoliksi ja aikatauluttamaan uudestaan. Pandemian vaikutukset alkoivat näkyä myös harjoituksissa, monia jännitti kokoontuminen ja maskien käyttö oli epämukavaa.

6.3 Uusia suunnitelmia

Maanantai 29. maaliskuuta 2021, surullisia uutisia produktioon liittyen. Päivällä pidettiin iso tiedotustilaisuus, jossa käytiin läpi produktio etenemistä. Tilaisuus toteutettiin Zoom- etäyhteytenä ja paikalla olivat kaikki musikaalin tahot. Tämän hetken korona tilanne Suomessa on ollut esillä paljon ja rajoitteita syntynyt. Musikaalin harjoituskausi on edennyt vaiheeseen, jossa pitäisi alkaa yhdistelemään kohtauksia ja edetä läpimenoihin. Tämä tarkoittaisi jopa yli 50 hengen osallistumista treeneihin, joka ei taas toimisi tämän hetken 20 hengen kokoontumisrajoituksiin nähden. Produktion johtaja tiimi pohti monenlaisia ratkaisuja musikaalin jatkamisen sekä esitysten tiimoilta. Mietittiin esimerkiksi ratkaisua, jossa kaupunginorkesteri tekisin äänitteen, jota käytettäisiin esityksessä tai orkesteri esiintyisi eri tilassa, josta ääni johdettaisiin lavalle. Tämä ratkaisut eivät kuitenkaan saaneet lupaa, musikaalin oikeuksista päättävältä taholta Music Theatre International, Lontoosta. West Side Story kun on hyvin suojattu musikaali, erilaisiin ratkaisuihin tai isompiin muutoksiin ei anneta valtuuksia. Myöskään produktio siirtämistä ensi syksyyn harkittiin, mutta Musiikkikeskuksen, Kaupunginorkesterin ja Savonian syksy näyttää jo niin täynnä, sekä sama esiintyjä kokoonpano ei olisi mahdollisesti käytettävissä. Näin ollen surullisin mielin päädyttiin ratkaisuun, että tätä musikaali produktiota ei tulla esittämään sen alun perin tarkoituksellisessa muodossa.

Tämän päätöksen tultua ilmi tiedotustilaisuudessa ja Savon sanomiin julkaistussa osiossa, oli siis selvää, että produktiota ei tulla alkuperäisenä kokonaisuutena esittämään Kuopiossa, mutta mahdollisuus jonkin näköiselle julkaisulle toukokuussa oli tehtävissä. West Side Storyn musiikillinen osuus olisi saatavissa konsertti muotoon, mutta miten kävisi pitkälle edenneen tanssillisen sekä puvustuksen osuuden? Suunnitteluriihi käynnistettiin samaisella viikolla, kun tuli tieto peruuntumisesta. Ohjaaja ja koreografi suunnittelivat tulevaa, jossa minäkin assistenttina olin mukana. Oli helpottavaa päästä mukaan palaveriin ja kuulla, että kaikkea tanssi materiaalia mitä oli tähän asti harjoiteltu ei tultaisi hylkäämään. Suunnitteilla oli tuottaa video, tähän asti treenatuista tanssi pätkistä ja hioa ne loppuun. Tanssin tultaisiin kuvaamaan yhteen siihen asti valmistettujen puvustusten kera, ja editoida video kokonaisuudeksi. Toki alkuperäisiä musikaalin biisejä ei saisi käyttää, joten musiikille piti luoda toinen ratkaisu. Idea videon esityksen aikana improvisoidusta live musiikista oli heitetty ilmoille. Tässä vaiheessa ohjaaja sekä koreografi teki isot rajaukset ja suuntaa antavat suunnitelmat, niitä tultaisiin työstämään lähiviikkojen aikana. Kävimme yhdessä läpi videolle mukaan otettavat seitsemän biisiä. Minä ja koreografi laadimme seuraavien kolmen viikon uudet harjoitusaikataulut, niin että jokaista osuutta kerettäisiin käymään reilusti läpi. Aikataulu tulisi olemaan hyvin tiivis ja videon kuvauksiin ei olisi kauaa aikaa. Omaan assistentin tehtäviin tämä vaikutti niin että, täytyi alkaa muis-telemaan kaikkea tähän asti koreografioitua liikemateriaalia. Ja sainkin koreografilta ohjeen ottaa kaikki materiaalit hyvin haltuun. Tämä tarkoitti myös erityistä valppautta seuraavien treenien ajan ja tiivistä yhteistyötä koreografin kanssa.

6.4 Tanssit videolle

Tanssit päätettiin kuvata yhdeksi kokonaiseksi tanssivideoksi; näin ei kaikki harjoittelu menisi ihan hukkaan. Neljä viikkoa harjoittelimme tiiviisti kaikkia siihen asti harjoiteltuja sekä yhden uuden tanssikoreografian tanssijoille. Tanssittavia osiosta oli yhteensä kahdeksan, mutta moni niistä piti jakaa kahteen ryhmään korona rajoitusten takia. Aikataulu oli aika tiukka, jotta kaikkia kohtauksia ehdittäisiin varmasti käydä läpi tarpeeksi ennen kuvauksia. Koska videolle piti saada yksi täydellinen versio tansseista, kävimme niitä koreografian kanssa harjoituksissa kohta kohdalta tarkasti läpi.

Tanssit kuvattiin vappu viikolla perjantaina 30.4.2021 Kuopion Musiikkikeskuksen konserttisalissa. Samalla viikolla pidimme koreografian kanssa kahdet niin sanotut kenraaliharjoitukset, jotta kuvauksissa kaikki sujuisi jouhevasti. Kuvaukset aloitettiin aamulla aikaisin ja päivä oli pitkä, mutta antoisa. Yksi ryhmä kerrallaan lavalle, ensin katsottiin paikat läpi. Harjoitus versio tanssista ja noin yksi tai kaksi läpivetoa, jotka kuvattiin videolle. Aikataulu oli suunniteltu ja ajoitettu etukäteen, kuitenkin jossain kohti lipsuimme aikataulusta tai olimme etuajassa. Siksi paikalla tuli olla hyvissä ajoin ennen omaa suoritusta ja muutenkin valmiina muutoksiin.

Tanssit kuvattiin monella kameralla; edestä, sivusta ja lähikuvaa. Näin saatiin monipuolista materiaalia videon editointia varten. Kuvaajina toimivat ohjaaja ja muotoilun opiskelija Jussi Rautiainen. Aluksi ja lopuksi kuvattiin myös erillistä materiaalia esimerkiksi jalkoja, kävelyä, käsiä, kasvoja, katseita ja erilaisia tanssilanteita. Koreografilla oli päävastuu ohjata tilannetta katsomosta käsin ja huomioida kaikki tanssiin liittyvä, kuvaajien keskittyessä kuvaamiseen.

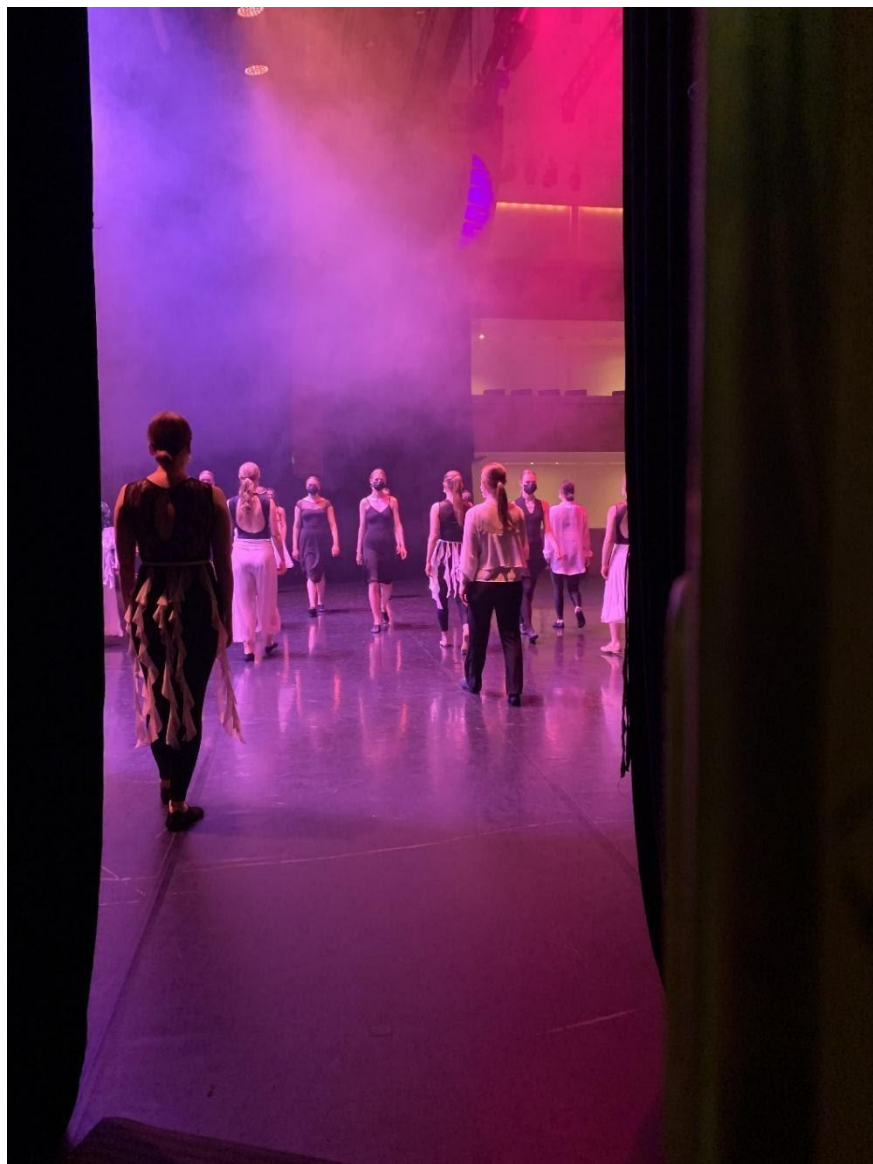
Kuvauspäivä oli pitkä mutta antoisa, vaikka alkuperäinen suunnitelma ja esitykset eivät toteutuneet, saatiin tanssivideon kuvauksissa mielestäni esityspäivän tunnelmat. Vaikka kasvomaskit ja tyhjälle yleisölle tanssiminen harmitti, oli ihana nähdä koko porukka yhdessä ja nauttimassa tanssista. Isolla Musiikkikeskuksen lavalla valoissa, savukoneen savussa ja esiintymisvaatteet päällä tanssiminen toi esiintymistaikaa kuvauksiin. Oli huikeata, kuinka moni muusikko oli mukana tanssimassa ja kuinka kokonaisuus toimi, ja kuvauspäivän jälkeen saimme yhdessä hurrata koko työporukalle.

KUVA 3. Kuvauspäivän aamu, Kuopion Musiikkisekueksen konserttisalin lava. Kuva: Elviira Fält 30.4 2021.

KUVA 4. Somewhere biisin tanssijat lavalla, tanssivideon kuvaukset. Kuva: Elviira Fält 30.4.2021.

KUVA 5. Prologi biisin Jets ja Sharks pojat lavalla, tanssivideon kuvaukset. Kuva: Elviira Fält
30.4.2021.

6.5 Valmis video

Valmis tanssivideo valmistuu kesälle 2021, ja se on ohjaaja Veera Airaksen sekä Jussi Rautiaisen editoima noin 25 minuutin video. Alkuperäinen West Side Story musiikki ei tule kuulumaan, vaan päälle improvisoidaan aivan uusi musiikki. Vaikka video ei tule olemaan aivan erilainen alkuperäiseen nähden, on hienoa nähdä kuinka koko kevään 2021 harjoituskauden uurastus palkitaan. Video tulee myös näyttämään osaamistamme ja hyvä esimerkki yhteistyöstä taiteen alalla. Vaikka vastoinkäymisiä tulee aina voi etsiä muita ratkaisuja esittää osaamista ja lahjakkuutta.

KUVA 7. Kuvia tanssivideon kuvauksista, värikkäät valot ja vaatteet. Kuva: Sirpa Möksy 30.4.2021.

7 POHDINTA

Mahdollisuus päästä mukaan tähän West Side Story musikaaliin ja vielä koreografin assistenttina, oli minulle tämänhetkisen tanssin uralla huikea käännekohta sekä kunnia. Pääsin seuraamaan musikaali produktion harjoittelua, sekä koko kokonaisuutta aivan uudesta näkökulmasta. Olen toiminut yleensä itse tanssijana ja ollut lavalla, mutta nyt näin tanssin aivan eri tavalla. Vaikkakin pääsin harjoituksissa, harjoittelimme koreografioita ja kohtauksia aivan kuin tanssijat sekä muusikot. Pääsin kuitenkin kokeilemaan monen roolin paikkaa näin eri näkökulmasta tapahtumaa, sain myös seurata läpimenoja katsojan roolista. Asetin itseni alttiiksi kaikille havainnoille ja pyrin katsomaan tilanteita monista näkökulmasta. Kyseenalaistin rohkeasti omia mietteitä, heränneitä kysymyksiä sekä huomioita muistiinpanoissa, harjoituksissa sekä työajan ulkopuolella.

Omien ammattiopintojen kannalta tämä kokemus tuli hyvään kohtaan. Vaikka alkuun ajatus kevään harjoituskauden työmäärästä hieman huoletti, sekä vastoinkäymisiä kohdattiin. Tämä kokosi yhteen neljän vuoden opintomatkan ja oman tanssijan- sekä tanssinopettajan roolin löytämisen. Opintojeni aikana tehdyt tanssiproduktiot sekä harjoittelut ovat kaikki avanneet uusia mielenkiintoja jopa jatko-opintoja ajatellen. Teatteriproduktioiden kautta avautui aivan uusi maailma, josta en ollut tiennytkään ja se vei mukanaan. Kiinnostuin tanssijana teatterissa toimimisesta sekä näyttelemisestä. Jokaisen koulun harjoitusjaksojen jälkeen olin itsevarmempi omasta tanssin opettajuudesta, ja oivalsin että, kyllä minä osaankin opettaa ja että opettajatkin tekevät myös virheitä. Opintojen aikana koreografioitujen soolo sekä ryhmä koreografioiden kautta opin, että rakastan esiintymistä ja lavalla olemista, mutta myös millaista on luoda itse koreografioitua liikemateriaalia.

Kaikkia näitä ennen opittua pidin mielessä tämän musikaali produktion aikana, mutta opin taas valtavasti uutta jatkossa hyödynnettäväksi. Valmistuttuani uskallan ja tahdon hakea samanlaista työtehtävää uudestaan, ja nyt tiedän, että minulla on valmiudet sekä rohkeus siihen. Tulevaisuuden suunnitelmiini kuuluu myös itse teatterin lavalle pääseminen tanssijana ja jopa näyttelijänä. Haluan nähdä Suomen kattauksen tanssin tarjonnasta, mutta tiedän suuntana olevan joskus ulkomaille lähtö, tanssimaan ja jopa opiskelemaan. Vahvuuteni on monipuolisuus ja haluan harjoittaa sitä puolta itsessäni lisää: näin tiedän pääseväni tekemään sekä kokemaan monenlaista tanssin saralla sekä työmaailmassa.

Jos katsastan assistentin roolia tanssijan tulokulmasta ja ylipäätään havaintojani tanssijan osasta produktiossa, tulee esille monipuolisuus. Pääsin itse koreografin assistenttina harjoittelemaan hurjasti ja monina harjoituspäivinä, kun eri kohtauksia käytiin päivän aikana läpi. Oma tanssillinen osuuteni noin seitsemän tuntia parhaimmillaan. En valittanut tästä tilanteesta ollenkaan, koska pääsin itse samalla työstämään omaa tanssijan uraa eteenpäin, mutta tällaisien päivien jälkeen oli kyllä väsynyt olo. Jouduin olemaan koko ajan niin tarkkana ja samalla tanssimaan kohtauksia ihan täysillä. Ajatus siitä, että harjoittelemaan samalla lailla kuin joku tanssija mutta et itse pääse esiintymään, mitä itse rakastan paljon, ei tässä tilanteessa käynyt mielessä tai harmittanut. Oli ihana päästä tutustumaan muihin tanssijoihin ja vain tanssia eri tyylisiä rooleja. Nautin myös suunnattomasti, kun sain sivusta seurata harjoituksia ja analysoida muiden tekemistä sekä kokonaisuutta.

Tämän opinnäytetyön tulos on oman tanssillisen kuin pedagogisen osaamisen kasvu, oppia ottamaan vastuuta sekä kehittää omaa osaamista. Opin kuinka monipuolinen koreografin assistentin työ voi olla parhaimmillaan ja kuinka opettavainen sekä ainutlaatuinen tilaisuus tämä oli minulle. Osaan ottaa vastuuta ja löytää oman auktoriteettini tanssinopettajana ryhmässä. Tiedostan, millaista on ammattitanssijan työ ja varsinkin olla produktiossa tanssijana, kuinka kovaa harjoittelua on ja kuinka monta eri koreografiaa sinun pitää muistaa samanaikaisesti. Toisen ihmisen kanssa työskentelytaidot kasvoivat, tässä tapauksessa koreografin Sirpa Möksyn opeissa. Meille syntyi hyvä työsuhte ja tiedostan tukeneen toisiamme ja oppineen toinen toisiltamme. Tulen käyttämään ja kehittämään näitä oppeja ja havaintoja jatkossa. Kokemukseni on vahvistanut itsetuntoani ja valintaani työllistyä taiteen alalla.

LÄHTEET

Cinephile, Robert 2020. Making of du film west side story. Video. YouTube-videopalvelu, julkaistu 7.12.2020. https://www.youtube.com/watch?v=QXG_b1eWYGc&t=2596s. Viitattu 18.4.2021.

Guarino, Lindsay & Oliver, Wendy 2014. Jazz Dance a history of the roots and branches. United States of America: University press of Florida.

Johnsson, Sonja 2016. Assistentin loikka organisaation digilähettilääksi. <https://eventolehti.fi/artikkelit/assistentin-loikka-organisaation-digilahettilaaksi/>. Viitattu 17.5.2021.

Kuopionmusiikkikeskus 2021. Siirretty 21.5.2021 – West Side Story. Verkkojulkaisu. <https://www.kuopionmusiikkikeskus.fi/ohjelmisto/west-side-story/>. Viitattu 4.5.2021.

Labyrinth 2019. Musikaalien historia ja nykypäivän tunnetuimmat musikaalit. Verkkojulkaisu. <http://labyrinth.fi/musikaalien-historia-ja-nykypaivan-tunnetuimmat-musikaalit/>. Viitattu 4.4.2021.

Salsastudio 2021. Opettajat. <https://salsastudio.fi/kuopio/opettajat/>. Verkkojulkaisu. Viitattu 18.5.2021.

Sinisalo, Kati 2018. West Side Story on kymmenellä Oscarilla palkittu menestysmusikaali rytmikkästä jengisodasta ja traagisesta rakkaudesta. Verkkojulkaisu. <https://yle.fi/aihe/artikkeli/2018/02/26/west-side-story-on-kymmenella-oscarilla-palkittu-menestysmusikaali-rytmikkaasta>. Viitattu 23.4.2021.

Suomisanakirja 2021. Sanakirja. <https://www.suomisanakirja.fi/assistentti>. Viitattu 18.5.2021.

Taikopeda, Taidekorkeakoulupedagogiikka 2006. Oppipoika-kisälli-mestari. Verkkojulkaisu. <http://www.taikopeda.fi/oppaitaopettamiseen/oppiminen/oppipoika-kisalli-mestari.html>. Viitattu 18.5.2021.

Tynjälä, P. 1999. Konstruktivistinen oppimiskäsitys ja asiantuntijuuden edellytysten rakentaminen koulutuksessa. Teoksessa Eteläpelto, A.& Tynjälä, P.(toim.) Oppiminen ja asiantuntijuus, työelämän ja koulutuksen näkökulmia. Helsinki: WSOY

Makkonen, Anne 1996. Länsimaisen taidetanssin historia. Helsinki: Teatterikorkeakoulu

Meyer, Marion 2018. Pina Bausch the biography. London

Miettinen, Sauli 2020. Jorma Uotinen. Suomi

Musikaalien historiaa 2016. Verkkojulkaisu. <https://1827.fi/musikaalien-historiaa/>. Viitattu 4.4.2021.

Vaill, Amanda 2001. A biography in brief. <http://jeromerobbins.org/a-biography-in-brief/>. Viitattu 20.5.2021.

Vilkman, Sanna 2020. Taiteilijabarometri: Koronapandemia on tehnyt mittavaa tuhoa kulttuurikentällä – mikään taiteenala ei ole säästynyt vaikutuksilta. <https://yle.fi/uutiset/3-11767492>. Viitattu 12.4.2021.

